

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพความเป็นอยู่ ปัญหาที่เกี่ยวกับที่พักอาศัยรวมทั้งความคิดเห็น ต่อเรื่องการจัดหาที่พักอาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน ตามการเรียนรู้ของแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์แนวทางในการจัดที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพความเป็นอยู่และความพึงพอใจของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชนที่มีต่อที่อยู่อาศัยของตนเอง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับที่พักอาศัยรวมทั้งความคิดเห็น ต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน

ตอนที่ 2 สภาพที่พักที่ผู้ประกอบการจัดให้แรงงาน นโยบายการจัดวิธีดำเนินการปัญหาที่พบและวิธีแก้ไข ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แรงงาน

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน

ตอนที่ 1 สภาพความเป็นอยู่และความพึงพอใจของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชนที่มีต่อที่อยู่อาศัยของตนเอง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย รวมทั้งความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัย ให้ลูกจ้างแรงงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานจำนวน 305 คน ปรากฏตามตารางที่ 4.1 จนถึงตารางที่ 4.17 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ประเภทพนักงาน ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ ค่าใช้จ่ายและการออม

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.9 ที่เหลือเป็นเพศชาย และเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของลูกจ้างก็ยังคงพบว่า เพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าต้องการแรงงานผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะแผนกเย็บจักร(เย็บรองเท้า)พนักงานเกือบทั้งหมดจะเป็นผู้หญิง ซึ่งจะมีทักษะในการเย็บจักรมากกว่าผู้ชาย

ภูมิลำเนาเดิมกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางคิดเป็นร้อยละ 47.2, 21.07 และ 15.1 ตามลำดับ ส่วนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เนื่องจากโรงงานจะพยายามรับแรงงานที่เป็นคนในพื้นที่เพราะไม่ต้องจัดหาที่พักอาศัยให้ และถ้าหาแรงงานในพื้นที่ไม่ได้ ก็จะไปรับแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะส่วนใหญ่จะมีความชยันตทนในการทำงาน

อายุ กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 21-25 ปี และ 26-30 ปี ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 38.2, 32.8 และ 20.3 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามภูมิลำเนาเดิมจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในขณะที่กลุ่มที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้และภาคตะวันออกส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี สำหรับกลุ่มที่มีภูมิลำเนากรุงเทพ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่เป็นโสด รองลงมาคือ สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 63.4 และ 35.9 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนาเดิมพบว่า ทุกกลุ่มส่วนใหญ่ ยังเป็นโสด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงงานอุตสาหกรรมมีความต้องการจ้างแรงงานที่มีสถานภาพโสดมากกว่า เนื่องจากยังไม่มีภาระผูกพันต่าง ๆ ในครอบครัวมากเท่ากับแรงงานที่สมรสแล้ว เพราะมีแนวโน้มว่าจะมีความคล่องตัวในการทำงาน และสามารถทำงานล่วงเวลาได้เมื่อมีความจำเป็น

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น และอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.5, 23.4 และ 17.4 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เพราะลักษณะงานที่ทำไม่ต้องใช้ความรู้มากนัก แต่จะอาศัยความชำนาญงานเป็นสำคัญ

ประเภทของพนักงานกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานเป็นพนักงานรายวัน จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 และเป็นพนักงานรายเดือน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนาเดิมพบว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก มีจำนวนที่เป็นพนักงานรายวันเท่ากับ รายเดือน สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานรายวัน ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวมของโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมากที่ส่วนใหญ่จะจ้างแรงงานเป็นรายวัน เพราะไม่ต้องจ่ายค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ และในวันที่ลูกจ้างลาหยุด (ลากิจ)

ประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ ไม่เคยทำงานที่อื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 64.6 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานตามภูมิลำเนาเดิมพบว่ากลุ่มที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ กรุงเทพฯ มีจำนวนแรงงานที่เคยและไม่เคยทำงานที่อื่นมาก่อนเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานที่อื่นมาก่อน ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 20 ปี และจบการศึกษาระดับประถมศึกษา หลังจากที่อยู่ช่วยทำงานในครอบครัวช่วงหนึ่งแล้วจะออกหางานทำ ทำให้ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน (โปรดดูตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มลูกจ้างแรงงาน จำแนกตามตัวแปร ภูมิหลัง

ตัวแปรภูมิหลัง	ภูมิลำเนาเดิม						รวม
	กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ใต้	ตะวันออก เจียงเหนือ	ตะวันออก	
1) เพศ							
- ชาย	2(0.7)	19(6.4)	13(4.3)	3(1.0)	21(7.02)	32(10.7)	90(30.1)
- หญิง	4(1.3)	26(8.7)	22(7.4)	6(2.0)	42(14.05)	109(36.5)	209(69.9)
รวม	6(2.0)	45(15.1)	35(11.7)	9(3.0)	63(21.07)	141(47.2)	299(100.0)
2) อายุ							
< 20 ปี	-	18(6.1)	17(5.7)	1(0.3)	33(11.15)	44(14.9)	113(38.2)
21-25 ปี	1(0.3)	12(4.1)	9(3.0)	4(1.4)	21(7.09)	50(16.9)	97(32.8)
26-30 ปี	4(1.4)	10(3.4)	8(2.7)	3(1.0)	7(2.36)	28(9.5)	60(20.3)
มากกว่า 31 ปี ขึ้นไป	1(0.3)	3(1.0)	1(0.3)	1(0.3)	1(0.3)	19(6.4)	26(8.8)
รวม	6(2.0)	43(14.5)	35(11.8)	9(3.0)	62(20.95)	141(47.6)	296(100.0)
3) สถานภาพสมรส							
- โสด	2(0.7)	26(8.7)	23(7.7)	8(2.7)	49(16.44)	81(27.2)	189(63.4)
- สมรสแล้ว	3(1.0)	17(5.7)	12(4.0)	1(0.3)	14(4.7)	60(20.1)	107(35.9)
- หย่าร้างเป็นหม้าย	1(0.3)	1(0.3)	-	-	-	-	2(0.7)
รวม	6(2.0)	44(14.8)	35(11.7)	9(3.0)	63(21.15)	141(47.3)	298(100.0)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปรภูมิหลัง	ภูมิฐานะเดิม						รวม
	กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ใต้	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ตะวันออก	
4) ระดับการศึกษา							
- ไม่เคยศึกษามาก่อน	-	-	-	-	-	1(0.3)	1(0.3)
- ประถมศึกษา (ป1-ป6)	1(0.3)	22(7.2)	14(4.6)	2(0.7)	39(59.1)	45(14.8)	123(40.5)
- มัธยมศึกษาตอนต้น(ม1-3)	1(0.3)	9(3.0)	11(3.6)	2(0.7)	12(3.9)	36(11.8)	71(23.4)
- มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม4-6)	-	2(0.7)	1(0.3)	1(0.3)	4(1.4)	9(3.0)	17(5.6)
- อาชีวศึกษา(บวช-บวศ)	3(1.0)	8(2.6)	4(1.3)	1(0.3)	7(2.3)	30(9.9)	53(17.4)
- อื่น ๆ ระบุ.....	1(0.3)	4(1.3)	5(1.6)	3(1.0)	4(1.3)	22(7.2)	39(12.8)
รวม	6(2.0)	45(14.8)	35(11.5)	9(3.0)	66(21.7)	143(47.0)	304(100.0)
5) ประเภทพนักงาน							
- พนักงานรายวัน	1(0.3)	29(9.6)	24(7.9)	1(0.3)	55(29.9)	44(14.9)	184(60.7)
- พนักงานรายเดือน	5(1.7)	16(5.3)	11(3.6)	5(1.7)	11(3.7)	71(23.4)	119(39.3)
รวม	6(2.0)	45(14.9)	35(11.6)	9(3.0)	66(21.8)	142(46.9)	303(100.0)
6) เคยทำงานอื่นมาก่อน							
- เคย	3(1.0)	16(5.3)	8(2.6)	3(1.0)	23(7.6)	54(17.9)	107(35.4)
- ไม่เคย	3(1.0)	29(9.6)	27(8.9)	6(2.0)	41(64.1)	89(29.5)	195(64.6)
รวม	6(2.0)	45(14.9)	35(11.6)	9(3.0)	64(21.2)	143(47.4)	302(100.0)

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีรายได้ประจำต่อเดือนระหว่าง 3,001-5,000 บาท รองลงมาได้แก่ ช่วงรายได้ระหว่าง 5,001-7,000 บาท และ 7,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.8 17.1 และ 8.6 ตามลำดับ

รายได้พิเศษ (ต่อเดือน) พบว่ากลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่ไม่มีรายได้พิเศษมีจำนวนถึงร้อยละ 41.8 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้พิเศษ ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และ 1,001-1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.3 10.5 และ 8.9 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ประจำแล้วให้ผลสอดคล้องกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษอยู่ระหว่าง 501-1,000 บาท โดยสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งไม่มีรายได้พิเศษ (ซึ่งจะได้จากการทำงานล่วงเวลา) ก็คือ โรงงานอุตสาหกรรมโดยทั่วไป จะควบคุมค่าใช้จ่ายทางด้านค่าจ้างทำงานล่วงเวลา เพราะต้องจ่ายมากกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติ ยกเว้นในกรณีที่จำเป็นต้องเร่งทำการผลิตให้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น จึงจะยอมให้ลูกจ้างบางส่วนทำงานล่วงเวลา

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 2,501-5,000 บาท รองลงมา คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,500 บาท และ 5,001-7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.4 35.8 และ 8.6 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ประจำ จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ประจำระหว่าง 3,001-5,000 บาทส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,500 บาท กลุ่มที่มีรายได้ประจำระหว่าง 5,001-7,000 บาท และ 7,001-9,000 บาทส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 2,501-5,000 บาท ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ประจำระหว่าง 9,001-11,000 บาท 11,001-13,000 บาท และตั้งแต่ 13,000 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 7,500 บาทขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับรายได้ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยจะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พัก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25% รองลงมา คือ 26-50% และไม่เสียค่าที่พัก คิดเป็นร้อยละ 50.0 27.5 และ 16.9 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้พบว่าทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 9,001-11,000 บาท ส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พัก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25% ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 9,001-11,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่เสียค่าที่พัก จะเห็นได้ว่า ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ต้องหาที่พักอาศัยเองหรืออาศัยในที่พักของโรงงานแต่ต้องจ่ายค่าเช่าให้กับโรงงานและจะเสียค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยประมาณ 1 ใน 4 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด สำหรับผู้ที่ไม่ต้องเสียค่า

ใช้จ่าย คือ กลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติพี่น้อง

ค่าอาหาร-พาหนะ ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างเสียค่าอาหาร-พาหนะ ประมาณ 26-50% รองลงมา คือ 51-75% และ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25% คิดเป็นร้อยละ 53.3 22.2 และ 20.9 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มรายได้ กลุ่มที่มีรายได้ 9,001-11,000 บาท และมากกว่า 13,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เสียค่าอาหาร-พาหนะ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25% ของรายจ่ายทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่เหลือส่วนใหญ่เสียค่าอาหาร-พาหนะ ประมาณ 26-50% ทั้งนี้เพราะกลุ่มนี้ไม่มีพาหนะเป็นของตนเอง ต้องใช้บริการของรถรับจ้างสาธารณะ ทำให้ค่าใช้จ่ายสูงกว่ากลุ่มอื่น

ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ค่าเสื้อผ้า ของใช้ประจำวัน เทีชว ฯลฯ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่าง เสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประมาณ 26-50% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมา คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25% และ 51-75% คิดเป็นร้อยละ 33.4 30.5 และ 26.5 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มรายได้พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท 7,001-9,000 บาท 9,001-11,000 บาท และมากกว่า 13,000 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25% 51-75% 26-50% และมากกว่า 75% ขึ้นไป ตามลำดับ ส่วน 2 กลุ่มที่เหลือส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 51-75%

การเก็บออม(ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการออม รองลงมาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และ 501-1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.6 18.2 และ 17.2 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มรายได้ พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ 7,001-9,000 บาท มากกว่า 13,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ออมเงินมากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่เหลือส่วนใหญ่ไม่มีการออมเงิน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนี้มีรายได้ต่ำและไม่มีรายได้พิเศษขณะที่มีภาระค่าใช้จ่ายทางด้านที่อยู่อาศัย ค่าอาหาร-พาหนะและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จนทำให้ไม่มีเงินเหลือเก็บ

ประเภทการเก็บออม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ส่งเงินกลับบ้าน รองลงมาคือ ออมไว้เพื่อบุตรและออมไว้ทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 41.1 21.6 และ 15.6 ตามลำดับ ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับบ้านส่วนใหญ่จะส่งเงินกลับประมาณปีละ 10,001-15,000 บาท รองลงมาคือ 15,001-30,000 บาท และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.8 30.8 และ 24.4 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่ออมเงินไว้ เล่นแชร์ (ต่อเดือน) ส่วนใหญ่เป็นเงิน 501-1,000 บาท รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และมากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.0 33.3 และ 20.0 ตามลำดับ

ซื้อสลากกินแบ่ง-เล่นหวย(ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ซื้อ รองลงมาซื้อ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 250 บาท และ 251-500 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.6 17.4 และ 3.9 ตามลำดับ และเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการซื้อสลากกินแบ่ง-เล่นหวย ทุกกลุ่มรายได้ส่วนใหญ่ซื้อ เป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 250 บาท

การกู้ยืมเงินเมื่อเดือนร้อน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยกู้ยืม รองลงมา คือ กลุ่มที่กู้ยืม จากญาติพี่น้อง และเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 34.1 24.1 และ 18.2 ตามลำดับสำหรับกลุ่ม ที่กู้ยืมเงินเมื่อเดือนร้อน เมื่อพิจารณาตามกลุ่มรายได้พบว่าทุกกลุ่มยกเว้น ที่มีรายได้ 11,001-13,000 บาท ส่วนใหญ่กู้ยืมจากญาติพี่น้อง สำหรับกลุ่มที่มีรายได้ 11,001-13,000 บาท ส่วน ใหญ่กู้ยืมจากอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคาร และสถาบันการเงินต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ รายจ่าย การเก็บออม การซื้อสลากกินแบ่ง- เล่นหวย และการกู้ยืมเงิน จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ ไม่มีรายได้ พิเศษ แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สูงมากเมื่อเทียบกับรายได้ ทำให้ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม ขณะ เดียวกันการที่ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ไม่ซื้อสลากกินแบ่ง-เล่นหวย และไม่กู้ยืมหรือสร้างหนี้สินเพิ่ม ขึ้น แสดงให้เห็นว่าลูกจ้างกลุ่มนี้ สามารถควบคุมการใช้จ่ายเงินได้สอดคล้องกับรายได้ของตนเอง (โปรดดูตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

ฐานะทางเศรษฐกิจ	รายได้ประจำต่อเดือน						รวม
	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001- 13,000	มากกว่า 13,000ขึ้นไป	
รายได้พิเศษ (ต่อเดือน)							
- ไม่มี	57(18.8)	32(10.5)	17(5.6)	9(3.0)	3(1.0)	9(3.0)	127(41.8)
- มี							
< 500 บาท	26(8.6)	2(0.7)	4(1.3)	-	-	-	32(10.5)
501-1,000 บาท	63(20.7)	10(3.3)	4(1.3)	-	-	-	77(25.3)
1,001-1,500 บาท	24(7.9)	2(0.7)	1(0.3)	-	-	-	27(8.9)
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	33(10.9)	6(2.0)	-	-	-	2(0.7)	11(3.6)
รวม	203(66.8)	52(17.1)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	11(3.6)	304(100.0)
ค่าใช้จ่าย (ต่อเดือน)							
ก. ทั้งหมด							
< 2,500 บาท	98(32.5)	9(3.0)	1(0.3)	-	-	-	108(35.8)
2,501-5,000 บาท	95(31.5)	33(10.9)	13(4.3)	1(0.3)	1(0.3)	-	143(47.4)
5,001-7,500 บาท	5(1.7)	6(2.0)	10(3.3)	2(0.7)	-	3(1.0)	26(8.6)
มากกว่า 7,500 บาทขึ้นไป	3(1.0)	4(1.3)	2(0.7)	6(2.0)	2(0.7)	8(2.6)	25(8.3)
รวม	201(66.6)	52(17.2)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	11(3.6)	302(100.0)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ	รายได้ประจำต่อเดือน						รวม
	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001- 13,000	มากกว่า 13,000ขึ้นไป	
ข. เกษากับที่พักอาศัย							
ไม่เสีย	28(9.3)	11(3.6)	6(2.0)	5(1.7)	-	1(0.3)	51(16.9)
< 25%	97(32.1)	31(10.3)	11(3.6)	3(1.0)	2(0.7)	7(2.3)	151(50.0)
26-50%	64(21.2)	8(2.6)	8(2.6)	1(0.3)	-	2(0.7)	83(27.5)
51-75%	12(4.0)	2(0.7)	1(0.3)	-	1(0.3)	-	16(5.3)
มากกว่า 75% ขึ้นไป	1(0.3)	-	-	-	-	-	1(0.3)
รวม	202(66.9)	52(17.2)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	10(3.3)	302(100.0)
ค. อาหาร-ยานพาหนะ							
ไม่เสีย	1(0.3)	1(0.3)	-	-	-	-	2(0.7)
< 25%	27(8.9)	13(4.3)	8(2.6)	9(3.0)	1(0.3)	5(1.7)	63(20.9)
26-50%	113(37.4)	26(8.6)	17(5.6)	-	2(0.7)	3(1.0)	161(53.3)
51-75%	53(17.5)	12(4.0)	1(0.3)	-	-	1(0.3)	67(22.2)
มากกว่า 75% ขึ้นไป	8(2.6)	-	-	-	-	1(0.3)	9(3.0)
รวม	202(66.9)	52(17.2)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	10(3.3)	302(100.0)
ง. อื่น ๆ							
ไม่มี	4(1.3)	-	-	-	-	1(0.3)	5(1.7)
< 25%	78(25.8)	12(4.0)	1(0.3)	-	1(0.3)	-	92(30.5)
26-50%	71(23.5)	14(4.6)	12(4.0)	1(0.3)	-	3(1.0)	101(33.4)
51-75%	45(14.9)	19(6.3)	10(3.3)	2(0.7)	2(0.7)	2(0.7)	80(26.5)
มากกว่า 75% ขึ้นไป	4(1.3)	7(2.3)	3(1.0)	6(2.0)	-	4(1.3)	24(7.9)
รวม	202(66.9)	52(17.2)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	10(3.3)	302(100.0)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ	รายได้ประจำเดือน						รวม
	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001- 13,000	มากกว่า 13,000ขึ้นไป	
การเก็บออม (ต่อเดือน)							
- ไม่มี	86(28.4)	16(5.3)	9(3.0)	3(1.0)	1(0.3)	5(1.7)	120(39.6)
< 500 บาท	45(14.9)	6(2.0)	3(1.0)	1(0.3)	-	-	55(18.2)
501-1,000 บาท	33(10.9)	15(5.0)	3(1.0)	1(0.3)	-	-	52(17.2)
1,001-1,500 บาท	10(3.3)	4(1.3)	2(0.7)	-	-	-	16(5.3)
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	28(9.2)	11(3.6)	9(3.0)	4(1.3)	2(0.7)	6(2.0)	60(19.8)
รวม	202(66.7)	52(17.2)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	11(3.6)	303(100.0)
ประเภทการเก็บออม							
1. สังกัดบ้าน (ต่อปี)							
< 10,000 บาท	17(21.8)	2(2.56)	-	-	-	-	19(24.36)
10,001-15,000 บาท	19(24.36)	6(7.69)	1(1.28)	-	-	-	26(33.33)
15,001-30,000 บาท	21(26.92)	3(3.85)	-	-	-	-	24(30.77)
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	6(7.69)	1(1.28)	-	-	1(1.28)	1(1.28)	9(12.54)
รวม	63(80.72)	12(15.38)	1(1.28)	-	1(1.28)	1(1.28)	78(100.0)
2. ออมไว้ซื้อบ้านและที่ดิน	15(55.6)	5(18.5)	6(22.2)	1(3.7)	-	-	27(100.0)
3. ออมไว้ทำธุรกิจ	13(43.3)	8(26.7)	5(16.7)	1(3.3)	1(3.3)	2(6.7)	30(100.0)
4. ออมไว้เพื่อบุตร	20(20.4)	10(10.2)	5(5.1)	2(2.0)	-	4(9.8)	41(100.0)
5. เล่นแชร์ (ต่อเดือน)							
< 500 บาท	4(26.67)	1(6.67)	-	-	-	-	5(33.3)
501-1,000 บาท	3(20.0)	3(20.0)	-	-	-	-	6(40.0)
1,001-1,500 บาท	1(6.67)	-	-	-	-	-	1(6.67)
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	1(6.67)	1(6.67)	-	1(6.67)	-	-	3(20.0)
รวม	9(60.0)	5(33.3)	-	1(6.67)	-	-	15(100.0)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ	รายได้ประจำต่อเดือน						รวม
	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001- 13,000	มากกว่า 13,000ขึ้นไป	
ซื้อสลากกินแบ่ง- เล่นหวย (ต่อเดือน)							
- ไม่ซื้อ	157(51.6)	40(13.2)	20(6.6)	7(2.3)	1(0.3)	8(2.6)	233(76.6)
ซื้อประมาณ							
< 250 บาท	37(12.2)	7(2.3)	4(1.3)	2(0.7)	1(0.3)	2(0.7)	53(17.4)
251-500 บาท	7(2.3)	3(1.0)	2(0.7)	-	-	-	12(3.9)
501-1,000 บาท	-	2(0.7)	-	-	1(0.3)	1(0.3)	4(1.3)
มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	2(0.7)	-	-	-	-	-	2(0.7)
รวม	203(66.8)	52(17.1)	26(8.6)	9(3.0)	3(1.0)	11(3.6)	304(100.0)
การกัสมเงินเมื่อเคือครือน							
- ไม่เคือกัสม	65(21.5)	17(5.6)	9(3.0)	6(2.0)	2(0.7)	4(1.3)	103(34.1)
- กัสมจาก							
นาศจ้าง	3(0.9)	2(0.7)	1(0.4)	-	-	-	6(1.8)
เพือนร่วมนงาน	45(14.8)	7(2.3)	2(0.7)	-	-	1(0.4)	55(18.2)
เพือนบ้าน	8(2.6)	-	-	-	-	-	8(2.6)
ศุาศัพนอง	51(16.8)	10(3.3)	8(2.6)	2(0.7)	-	2(0.7)	73(24.1)
โรงรับจำนำ	5(1.6)	4(1.3)	-	-	-	-	9(2.9)
นาศทุนเงินกู้	15(4.9)	1(0.4)	1(0.4)	1(0.4)	-	-	18(6.1)
อื่น ๆ	11(3.6)	11(3.6)	4(1.3)	-	1(0.4)	4(1.3)	31(15.5)
รวม	203(66.7)	52(17.2)	25(8.4)	9(3.1)	3(1.1)	11(3.7)	303(100.0)

2. สภาพความเป็นอยู่ของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ได้แก่ ประเภทที่พักอาศัย ลักษณะการครอบครอง บริเวณที่พักเงื่อนไขการเข้าพัก ขนาดห้องพัก จำนวนคนที่พักอยู่รวมกัน และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เช่าที่พักอาศัยของเอกชน รองลงมาคือ พักอยู่กับพ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง และมีบ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 48.2 33.8 และ 12.7 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีที่พักอาศัยเป็นของโรงงานหรือโรงงานเช่าจากเอกชนมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.4 แสดงให้เห็นว่า โรงงานอุตสาหกรรมมีสวัสดิการที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานเพียงบางส่วนเท่านั้น

ประเภทที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่พักเป็นบ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว รองลงมา ได้แก่ ประเภทอื่น ๆ (ได้แก่ บ้านผนังก่ออิฐชั้นเดียว บ้านแถว 2 ชั้น และบ้านแถว 3 ชั้น และโรงนอนชั้นเดียว) และบ้านไม้ชั้นเดียว คิดเป็นร้อยละ 33.1 14.0 และ 13.7 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะการครอบครองแล้วกลุ่มที่พักอยู่กับโรงงานหรือบ้านพักที่โรงงานเช่าเอกชน ส่วนใหญ่ประเภทที่พักอาศัยเป็นลักษณะอื่น ๆ กลุ่มที่เช่าที่พักของเอกชนส่วนใหญ่อยู่บ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว กลุ่มที่มีบ้านของตนเอง ส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว และกลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับพ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่อยู่บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง กล่าวคือ ที่พักอาศัยให้เช่าของเอกชนที่อยู่ใกล้เคียงกับส่วนอุตสาหกรรมหรือสหพัฒนาฯ ศรีราชา ส่วนใหญ่จะเป็นบ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว เนื่องจากเจ้าของจะเป็นชาวบ้านในบริเวณดังกล่าว และมีเงินทุนไม่มาก จึงนิยมสร้างบ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว ซึ่งก่อสร้างเสร็จเร็วและใช้เงินลงทุนต่ำ เมื่อเทียบกับการสร้างแฟลตหรืออพาร์ทเมนท์หรือที่พักอาศัยประเภทอื่น ๆ ขณะที่พักอาศัยที่โรงงานจัดให้ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นบ้านแถวผนังก่ออิฐ 2 ชั้น และ 3 ชั้น และโรงนอนขนาดใหญ่ เนื่องจากโรงงานมีเงินลงทุนมากกว่าและต้องการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้คุ้มค่า โดยการสร้างที่พักอาศัยหลายชั้นและทำให้ได้ห้องพักเพิ่มขึ้นด้วย (โปรดดูแผนภาพในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 4.3 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย และลักษณะการครอบครองที่พักอาศัยดังกล่าว

ประเภทที่พักอาศัย	ลักษณะการครอบครอง				
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของ โรงงานเช่าจากเอกชน	เลขชนให้เช่า	บ้านที่ คน ของตนเอง	พ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง	รวม
- บ้านไม้ชั้นเดียว	-	5(1.7)	10(3.3)	26(8.7)	41(13.7)
- ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	-	7(2.3)	-	1(0.3)	8(2.7)
- ห้องแถวอิฐชั้นเดียว	4(1.3)	84(28.1)	6(2.0)	5(1.7)	99(33.1)
- บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้	1(0.3)	3(1.0)	3(1.0)	32(10.7)	39(13.0)
- ห้องแถวอิฐ 2 ชั้น	2(0.7)	13(4.3)	1(0.3)	2(0.7)	18(6.0)
- บ้านไม้ 2 ชั้น	-	4(1.3)	2(0.7)	9(3.0)	15(5.0)
- อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว	2(0.7)	15(5.0)	2(0.7)	6(2.0)	25(8.4)
- แฟลตหรืออพาร์ทเมนต์	1(0.3)	10(3.3)	-	1(0.3)	12(4.0)
- อื่น ๆ	6(2.0)	3(1.0)	14(4.7)	19(6.4)	42(14.0)
รวม	16(5.4)	144(48.2)	38(12.7)	101(33.8)	299(100.0)

หมายเหตุ: อื่น ๆ ได้แก่ บ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว 2 ชั้น และ 3 ชั้น และโรงนอนชั้นเดียว

ที่พักอาศัยที่โรงงานจัดให้ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่   อยู่นอกบริเวณโรงงานโดยร้อยละ
46.1 ตั้งอยู่ใกล้โรงงานและอีกร้อยละ 7.7 ตั้งอยู่ไกลโรงงานและเมื่อจำแนกตามเงื่อนไขการ
เข้าพัก พบว่าให้ผลตรงกันและตรงกับภาพรวม กล่าวคือ   ต้องเป็นคนต่างจังหวัดและจะต้อง
สามารถทำงานล่วงเวลาได้เมื่อเกิดความจำเป็น   รวมทั้งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของ
ที่พักโดยเคร่งครัด (โปรดดูตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่โรงงานจัดที่พักให้ จำแนกตามเงื่อนไขการเข้าพักอาศัย และบริเวณที่พักอาศัย

เงื่อนไขการเข้าพัก	บริเวณที่พัก			
	อยู่ในบริเวณโรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน แต่อยู่ใกล้โรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน และอยู่ไกลโรงงาน	รวม
- ต้องเป็นคนต่างจังหวัดและจะ ต้องสามารถทำงานล่วงเวลา ได้เมื่อเกิดความจำเป็นรวม ทั้งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของที่พักอาศัยโดย เคร่งครัด	5(38.5)	6(46.1)	1(7.7)	12(92.3)
- ต้องมีลักษณะการทำงานเป็น ผลิต โรงงานจึงจะจัดหาที่พัก อาศัยให้	-	-	-	-
- ต้องมีอาชญากรรมหรือมีตำแหน่ง งานตามที่กำหนดไว้ โรงงาน จึงจะจัดหาที่พักอาศัยให้	-	-	-	-
- ต้องเป็นพนักงานรายเดือน เท่านั้น	1(7.7)	-	-	1(7.7)
รวม	6(46.1)	6(46.1)	1(7.7)	13(100.0)

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานซึ่งโรงงานจัดที่พักให้ ส่วนใหญ่โรงงานมีจำนวนห้องพักทั้งหมด น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ 21-30 ห้อง และ 11-20 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 21.4 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามบริเวณที่พักแล้ว กลุ่มที่มีที่พักอยู่ภายในบริเวณโรงงานส่วนใหญ่ มีจำนวนห้องพัก 11-20 ห้อง ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีห้องพักจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ห้อง

จำนวนคนงานต่อห้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ต้องพักอาศัย ตั้งแต่ 3 คน ต่อห้องขึ้นไป โดยร้อยละ 35.7 พักห้องละ 3-4 คน ร้อยละ 28.5 พักห้องละ 5-10 คน และร้อยละ 21.5 พักห้องละมากกว่า 10 คน ขึ้นไป และเมื่อจำแนกตามบริเวณที่พักแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบริเวณโรงงานร้อยละ 50 ต้องพักห้องละ 1-4 คน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยนอกบริเวณโรงงาน แต่อยู่ใกล้โรงงาน ร้อยละ 42.8 ต้องพักอาศัยห้องละ 5 คน ขึ้นไป

ทางด้านขนาดของห้องพัก กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 57 พักในห้องที่มีพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางเมตร หรือ 8.33 ตารางเมตรต่อคน ที่เหลืออีก ร้อยละ 21.5 7.2 และ 14.3 ห้องพักมีขนาด 26-50 51-100 และ 100 ตารางเมตรขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่าร้อยละ 42.8 ของห้องพักที่โรงงานจัดให้พักอาศัยในบริเวณโรงงานมีขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางเมตร หรือ 8.33 ตารางเมตรต่อคน และห้องพักที่อยู่นอกบริเวณโรงงานแต่อยู่ใกล้โรงงาน รวมกันร้อยละ 42.8 มีพื้นที่หลายขนาดตั้งแต่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางเมตรไปจนถึงมากกว่า 100 ตารางเมตรขึ้นไป

ส่วนค่าเช่าต่อเดือน (ต่อคน) กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่อยู่ที่พักอาศัยที่โรงงานจัดให้ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 62.4 ต้องเสียค่าเช่าคนละ 501-1,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 18.7 และ 12.6 ต้องเสียค่าเช่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และมากกว่า 1,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับและมีเพียงร้อยละ 6.3 เท่านั้น ที่ไม่ต้องเสียค่าเช่าและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามบริเวณที่พัก พบว่า กลุ่มลูกจ้างแรงงานที่พักในบริเวณโรงงานร้อยละ 37.4 เสียค่าเช่าเดือนละ 501-1,000 บาท และร้อยละ 6.3 ไม่ต้องเสียค่าเช่า ขณะที่กลุ่มที่พักอยู่ข้างนอกแต่อยู่ใกล้โรงงาน ต้องเสียค่าเช่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท 501-1,000 บาท และมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.7 18.7 และ 12.6 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่พักอยู่นอกโรงงานและอยู่ไกลโรงงานร้อยละ 6.3 ต้องเสียค่าเช่า มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป

ค่าน้ำ-ค่าไฟต่อเดือน (ต่อคน) ปรากฏว่า ลูกจ้างแรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 87.4 ไม่ต้องเสียค่าน้ำ-ค่าไฟ ยกเว้นกลุ่มที่พักอยู่นอกโรงงาน แต่อยู่ใกล้โรงงานเพียงร้อยละ 12.6 เท่านั้น ที่ต้องเสียค่าน้ำ-ค่าไฟ ประมาณ 51-100 บาทต่อเดือน

สรุปได้ว่าที่พักอาศัยที่โรงงานจัดให้ลูกจ้างแรงงาน ส่วนใหญ่มีจำนวนไม่เกิน 10 ห้อง ขนาดห้องพัก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางเมตร โดยจัดให้พักห้องละ 3-4 คน ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ต้องเสียค่าเช่า 501-1,000 บาท ต่อคนต่อเดือน แต่ไม่ต้องเสียค่าน้ำ-ค่าไฟ (โปรดดูตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่โรงงานจัดที่พักให้ จำแนกตามรายละเอียดของห้องพัก และบริเวณที่พัก

รายละเอียดห้องพัก	บริเวณที่พัก			รวม
	อยู่ในบริเวณโรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน แต่อยู่ใกล้โรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน และอยู่ไกลโรงงาน	
1) จำนวนห้องพักทั้งหมด				
< 10 ห้อง	2(14.3)	4(28.6)	1(7.1)	7(50.0)
11-20 ห้อง	3(21.4)	-	-	3(21.4)
21-30 ห้อง	2(14.3)	2(14.3)	-	4(28.6)
รวม	7(50.0)	6(42.9)	1(7.1)	14(100.0)
2) จำนวนคนงานต่อห้อง				
1-2 คน	2(14.3)	-	-	2(14.3)
3-4 คน	5(35.7)	-	-	5(35.7)
5-10 คน	-	4(28.5)	-	4(28.5)
มากกว่า 10 ขึ้นไป	-	2(14.3)	1(7.2)	3(21.5)
รวม	7(50.0)	6(42.8)	1(7.2)	14(100.0)
3) ขนาดห้องพัก				
- < 25 ม ²	6(42.8)	2(14.3)	-	8(57.0)
- 26-50 ม ²	1(7.2)	2(14.3)	-	3(21.5)
- 51-100 ม ²	-	1(7.2)	-	1(7.2)
- มากกว่า 100 ม ² ขึ้นไป	-	1(7.2)	1(7.2)	2(14.3)
รวม	7(50.0)	6(42.8)	1(7.2)	14(100.0)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายละเอียดห้องพัก	บริเวณที่พัก			
	อยู่ในบริเวณโรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน แต่อยู่ใกล้โรงงาน	อยู่นอกบริเวณโรงงาน และอยู่ไกลโรงงาน	รวม
4) ค่าเช่าต่อเดือน (ต่อคน)				
- ไม่เสีย	1(6.3)	-	-	1(6.3)
- < 500 บาท	-	3(18.7)	-	3(18.7)
- 501-1,000 บาท	6(37.4)	3(18.7)	1(6.3)	11(62.4)
- มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป	-	2(12.6)	-	2(12.6)
รวม	7(43.7)	8(50.0)	1(6.3)	16(100.0)
5) ค่าน้ำ-ค่าไฟต่อเดือน (ต่อคน)				
- ไม่เสีย	7(43.7)	6(37.4)	1(6.3)	14(87.4)
- < 50 บาท	-	-	-	-
- 51-100 บาท	-	2(12.6)	-	2(12.6)
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	7(43.7)	8(50.0)	1(6.3)	16(100.0)

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน ซึ่งเข้าที่พักอาศัยของเอกชน ส่วนใหญ่เช่าเฉพาะห้องพัก
รองลงมา คือ เข้าบ้านพร้อมที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 95.0 และ 4.3 ตามลำดับ

ขนาดห้องพัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีห้องพักขนาดต่ำกว่า หรือเท่ากับ 25 ตร.ม.
รองลงมา คือ 26-50 ตร.ม. และ 51-75 ตร.ม. คิดเป็นร้อยละ 55.0 37.1 และ 5.0
ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการเช่าให้ผลที่ตรงกันและตรงกับภาพรวม คือ ทั้ง
ที่เช่าเฉพาะห้องพัก เข้าบ้านพร้อมที่ดิน และเช่าตึกแถวบางส่วน ส่วนใหญ่มีห้องพักขนาดเท่ากับ
หรือต่ำกว่า 25 ตร.ม.

ค่าเช่าต่อเดือน(ต่อห้อง) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าเช่าต่อเดือน ประมาณ 1,001-
1,500 บาท รองลงมา คือ 501-1,000 บาท และ มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ
46.5 34.0 และ 14.6 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการเช่าทั้งกลุ่มที่เช่า
เฉพาะห้องพักและกลุ่มที่เช่าตึกแถวบางส่วน ส่วนใหญ่เสียค่าเช่า 1,001-1,500 บาท ในขณะที่
กลุ่มที่เข้าบ้านพร้อมที่ดินจะเสียค่าเช่า 501-1,000 บาท และมากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป

จำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยรวมกันประมาณ 2-3
คน รองลงมา คือ อยู่คนเดียว และ 5-10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 40.0 และ 18.6 ตาม
ลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตามประเภทการเช่าทั้งกลุ่มที่เข้าบ้านพร้อมที่ดิน และกลุ่มที่
เช่าตึกแถวบางส่วน ส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน 2-3 คน ในขณะที่กลุ่มเช่าเฉพาะห้องพัก
ส่วนใหญ่อยู่คนเดียว

ค่าเช่าต่อเดือน(รายคน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าเช่าต่ำกว่า หรือเท่ากับ 500
บาท รองลงมา คือ 501-1,000 บาท และ 1,001-1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.1 20.8
และ 14.5 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการเช่าทั้งกลุ่มที่เช่าเฉพาะห้องพัก
และกลุ่มที่เช่าตึกแถวบางส่วน ส่วนใหญ่เสียค่าเช่าต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ในขณะที่
กลุ่มตัวอย่างที่เข้าบ้านพร้อมที่ดิน ส่วนใหญ่เสียค่าเช่ามากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป

ค่าน้ำ-ค่าไฟ (รายคน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เสียค่าน้ำ-ค่าไฟ ประมาณ 101-200
บาท รองลงมา คือ ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 100 บาท และ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.4
37.7 และ 12.3 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการเช่าทั้ง 3 กลุ่ม ให้
ผลตรงกัน คือส่วนใหญ่ เสียค่าน้ำ-ค่าไฟ ประมาณ 101-200 บาท

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่เข้าที่พักของเอกชน ส่วนใหญ่จะเช่าเฉพาะ
ห้องพัก และเนื่องจากห้องพักที่เช่าส่วนใหญ่มีขนาดต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ตร.ม. ซึ่งค่อนข้าง
คับแคบทำให้ลูกจ้างจะพักอาศัย รวมกันเพียง 2-3 คน หรือพักเพียงคนเดียว โดยเสียค่าเช่า
เดือนละ 1,001-1,500 บาท ต่อเดือน และจะเฉลี่ยกันจ่ายค่าเช่าและค่าน้ำ ค่าไฟ
(โปรดดูตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานซึ่งเช่าที่พักอาศัยของเอกชน จำแนกตามประเภทการเช่า และรายละเอียดในการเช่า ห้องเช่า?

รายละเอียดในการเช่า	ประเภทการเช่า			
	เช่าเฉพาะห้องพัก	เช่าบ้านพร้อมที่ดิน	อื่น ๆ	รวม
1) ขนาดห้องพัก (ม ²)				
< 25	75(53.6)	1(0.7)	1(0.7)	77(55.0)
26-50	49(35.0)	3(2.1)	-	52(37.1)
51-75	6(4.3)	1(0.7)	-	7(5.0)
มากกว่า 76 ม ² ขึ้นไป	3(2.1)	1(0.7)	-	4(2.9)
รวม	133(95.0)	6(4.3)	1(0.7)	140(100.0)
2) ค่าเช่าต่อเดือน (ต่อห้อง)				
< 500 บาท	2(1.4)	-	-	2(1.4)
501-1,000 บาท	46(31.9)	3(2.1)	-	49(34.0)
1,001-1,500 บาท	66(45.8)	-	1(0.7)	67(46.5)
มากกว่า 1,501 บาทขึ้นไป	18(12.5)	3(2.1)	-	21(14.9)
รวม	135(93.8)	8(5.6)	1(0.7)	144(100.0)
3) จำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน				
- อยู่คนเดียว	55(39.3)	1(0.7)	-	56(40.0)
- 2-3 คน	54(38.6)	3(2.1)	1(0.7)	58(41.4)
- 5-10 คน	24(17.1)	2(1.4)	-	26(18.6)
รวม	133(95.0)	6(4.3)	1(0.7)	140(100.0)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายละเอียดในการเช่า	ประเภทการเช่า			
	เช่าเฉพาะห้องพัก	เช่าบ้านพร้อมที่ดิน	อื่น ๆ	รวม
4) ค่าเช่าต่อเดือน (รายคน)				
- < 500 บาท	82(59.0)	2(1.4)	1(0.7)	85(61.1)
- 501-1,000 บาท	28(20.1)	1(0.7)	-	29(20.8)
- 1,001-1,500 บาท	20(14.5)	-	-	20(14.5)
มากกว่า 1,501 บาทขึ้นไป	2(1.4)	3(2.2)	-	5(3.6)
รวม	132(95.0)	6(4.3)	1(0.7)	139(100.0)
5) ค่าน้ำ-ค่าไฟ				
- ไม่เสีย	2(1.5)	-	-	2(1.5)
- < 100 บาท	49(37.7)	-	-	49(37.7)
- 101-200 บาท	55(42.3)	3(2.3)	1(0.8)	59(45.4)
- 201-300 บาท	14(10.8)	2(1.5)	-	16(12.3)
มากกว่า 301 บาทขึ้นไป	4(3.1)	-	-	4(3.1)
รวม	124(95.4)	5(3.8)	1(0.8)	130(100.0)

พบว่ากลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน ซึ่งมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ส่วนใหญ่ได้มาด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ได้รับมรดกทั้งบ้านและที่ดิน ได้รับมรดกเฉพาะที่ดินแล้วปลูกสร้างบ้านเอง พ่อ-แม่ปลูกบ้านให้อยู่ในบริเวณเดียวกันและซื้อที่ดินแล้วปลูกสร้างบ้านเองโดยกู้เงินจากธนาคาร รองลงมา คือ ซื้อบ้านจัดสรรแล้วผ่อนต่อกับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 51.4 และ 42.9 ตามลำดับ ขนาดที่ดิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดที่ดินต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางวา และ 26-50 ตารางวา รองลงมา คือ มีขนาดที่ดิน มากกว่า 75 ตารางวาขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.6 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีการได้มาของบ้านและที่ดินพบว่ากลุ่มที่ซื้อบ้านจัดสรรแล้วผ่อนกับธนาคารส่วนใหญ่มีขนาดที่ดินต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ตารางวา กลุ่มที่ซื้อบ้านจัดสรรเงินสด มีขนาดที่ดินระหว่าง 26-50 ตารางวา และมากกว่า 75 ตารางวาขึ้นไป ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีขนาดที่ดินมากกว่า 75 ตารางวาขึ้นไป

ราคาบ้านและที่ดิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบ้านราคา 250,001-500,000 บาท รองลงมา คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 250,000 บาท และมากกว่า 750,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.9 29.4 และ 8.8 ตามลำดับเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการได้มาของบ้านและที่ดินพบว่าส่วนใหญ่ ทั้ง 3 กลุ่ม มีบ้านราคา 250,001-500,000 บาท ซึ่งตรงกับภาพรวม

จำนวนผู้พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนผู้พักอาศัยภายในบ้าน 3-4 คน รองลงมา คือ 1-2 คน และ 5-10 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 28.6 และ 20.0 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการได้มาของบ้านและที่ดินพบว่าส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่ม มีจำนวนผู้พักอาศัยภายในบ้าน 3-4 คน ซึ่งตรงกับภาพรวม เช่นเดียวกัน (โปรดดูตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่าง ลูกจ้างแรงงาน ซึ่งมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง จำแนกตามวิธีการ
ได้มา และรายละเอียดของที่พักอาศัยดังกล่าว

รายละเอียดของบ้านและที่ดิน ที่ครอบครอง	วิธีการได้มาของบ้านและที่ดิน			
	ซื้อบ้านจัดสรรแล้ว ผ่อนค่างกับธนาคาร	ซื้อบ้านจัดสรรด้วยเงินสดโดย ยืมเงินบางส่วนจากญาติพี่น้อง	อื่น ๆ	รวม
1) พนัก				
- < 25 ตารางวา	7(20.0)	-	3(8.6)	10(28.6)
- 26-50 ตารางวา	6(17.1)	1(2.9)	3(8.6)	10(28.6)
- 51-75 ตารางวา	1(2.9)	-	5(14.3)	6(17.1)
มากกว่า 75 ตรว. ขึ้นไป	1(2.9)	1(2.9)	7(20.0)	9(25.7)
รวม	15(42.9)	2(5.7)	18(51.4)	35(100.0)
2) ราคาบ้านและที่ดิน				
- < 250,000 บาท	5(14.7)	-	5(14.7)	10(29.4)
- 250,000-500,000 บาท	8(23.5)	2(5.9)	9(26.5)	19(55.9)
- 500,001-750,000 บาท	-	-	2(5.9)	2(5.9)
มากกว่า 750,000 บาท ขึ้นไป	2(5.9)	-	1(2.9)	3(8.8)
รวม	15(44.1)	2(5.9)	17(50.0)	34(100.0)
3) จำนวนผู้พักอาศัย				
- 1-2 คน	6(17.1)	-	4(11.4)	10(28.6)
- 3-4 คน	5(14.3)	1(2.9)	11(31.4)	17(48.6)
- 5-10 คน	4(11.4)	1(2.9)	2(5.7)	7(20.0)
- มากกว่า 10 คน ขึ้นไป	-	-	1(2.9)	1(2.9)
รวม	15(42.9)	2(5.7)	18(51.4)	35(100.0)

หมายเหตุ อื่น ๆ ได้แก่ ได้รับมรดกทั้งบ้านและที่ดิน ได้รับมรดกเฉพาะที่ดินแล้วปลูกสร้างบ้านเอง พ่อ-แม่ปลูกบ้านให้ อยู่
ในบริเวณเดียวกัน และซื้อที่ดินแล้วปลูกสร้างบ้านเอง โดยกู้เงินจากธนาคาร เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่พักอยู่กับพ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่ต้องช่วยเหลือค่าใช้จ่ายภายในบ้านบางส่วน รองลงมา คือ กลุ่มที่ไม่ต้องเสียเลย คิดเป็นร้อยละ 72.0 และ 20.4 ตามลำดับ

ขนาดห้องพัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีห้องพัก ขนาดต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ตร.ม. รองลงมา คือ 26-50 ตร.ม. คิดเป็นร้อยละ 52.7 และ 29.0 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทค่าใช้จ่ายที่เสีย พบว่าทั้ง 3 กลุ่ม ให้ผลตรงกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่มีห้องพักขนาดต่ำกว่า หรือเท่ากับ 25 ตร.ม.

จำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทค่าใช้จ่ายที่เสีย พบว่าในกลุ่มที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และกลุ่มที่ต้องช่วยเหลือค่าใช้จ่ายภายในบ้านบางส่วน ส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน 1-2 คน สำหรับกลุ่มที่เสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ต้องช่วยเหลือค่าใช้จ่ายภายในบ้านเป็นบางครั้ง และต้องแบ่งเงินเดือนให้พ่อ-แม่ทุกเดือน ส่วนใหญ่จะอยู่อาศัยรวมกัน 3-4 คน (โปรดดูตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่าง ลูกจ้างแรงงานที่พักอาศัยอยู่กับญาติหรือพ่อแม่ จำนวนตามประเภทค่าใช้จ่าย สำหรับที่พักอาศัย และรายละเอียดของห้องพัก

รายละเอียดห้องพัก	ประเภทค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักอาศัย			
	ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย อะไรเลย	ต้องช่วยเสียค่าใช้จ่าย ภายในบ้านบางส่วน	อื่น ๆ	รวม
1) ขนาดห้องพัก				
- < 25 ม ²	11(11.8)	35(37.6)	3(3.2)	49(52.7)
- 26-50	5(5.4)	20(21.5)	2(2.2)	27(29.0)
- 51-75	-	3(3.2)	-	3(3.2)
- มากกว่า 75 ม ² ขึ้นไป	3(3.2)	9(9.7)	2(2.2)	14(15.1)
รวม	19(20.4)	67(72.0)	7(7.5)	93(100.0)
2) จำนวนผู้พักอาศัยรวมกัน				
- 1-2 คน	10(10.8)	31(33.3)	1(1.1)	42(45.2)
- 3-4 คน	2(2.2)	20(21.5)	3(3.2)	25(26.9)
- 5-10 คน	7(7.5)	16(17.2)	3(3.2)	26(28.0)
รวม	19(20.4)	67(72.0)	7(7.5)	93(100.0)

หมายเหตุ อื่น ๆ ได้แก่ ต้องช่วยเสียค่าใช้จ่ายภายในบ้านเป็นบางครั้ง และต้องแบ่งเงินเดือนให้พ่อแม่ทุกเดือน

3. ความพึงพอใจต่อลักษณะที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัย ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย รวมทั้งปัญหาทางด้านสังคม และรายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทางมาทำงานของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน

กลุ่มตัวอย่างซึ่งโรงงานจัดหาที่พักให้มีความพึงพอใจต่อลักษณะที่อยู่อาศัยในด้าน ความแข็งแรง การถ่ายเทอากาศ อุณหภูมิภายในห้องในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.69 และ 3.69 ตามลำดับ ส่วนทางด้านขนาดพื้นที่ และห้องน้ำ ห้องส้วม มีความพึงพอใจ ระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ 3.50 ตามลำดับ สำหรับความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักในด้านขนาดของถนน หรือทางเดินเข้าที่พักและระบบไฟฟ้าในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.63 ตามลำดับ ส่วนในด้านระบบระบายน้ำหรือระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบน้ำกิน-น้ำใช้ ระบบกำจัดขยะ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลักษณะความเป็นอยู่ของชุมชน และอื่น ๆ ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 3.38 3.25 3.38 3.44 และ 3.33 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเช่าที่พักของเอกชน พบว่ามีความพึงพอใจต่อลักษณะที่อยู่อาศัยทุกด้านในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อความแข็งแรงของที่พัก ขนาดพื้นที่ การถ่ายเทอากาศ อุณหภูมิภายในห้อง และห้องน้ำ-ห้องส้วม เท่ากับ 3.43 3.28 3.40 3.28 และ 3.34 ตามลำดับ สำหรับความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักในด้านระบบไฟฟ้ามีความพึงพอใจมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่เหลือมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่มีบ้านและที่ดินของตนเอง พบว่ามีความพึงพอใจต่อลักษณะที่อยู่อาศัยทุกด้านในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักในด้านต่าง ๆ ในระดับมาก เช่นกัน ยกเว้นในด้านความสะดวกในการเดินทาง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่พักอยู่กับพ่อ-แม่ พบว่ามีความพึงพอใจต่อลักษณะที่อยู่อาศัยทุกด้านในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณที่พัก ในด้านต่างๆ (ยกเว้นด้านขนาดของถนนหรือทางเดินเข้าที่พัก และด้านความสะดวกในการเดินทาง) ในระดับมากเช่นกัน สำหรับขนาดของถนนหรือทางเดินเข้าที่พักและบริการรับจ้างสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (โปรดดูตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ของความคิดเห็นของลูกจ้างแรงงานที่มีต่อลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมบริเวณที่พัก จำแนกตามผลสำรวจกรรมสิทธิ์ของที่พักอาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมบริเวณที่พัก	ผลสำรวจกรรมสิทธิ์ของที่พัก			
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของโรงงานเช่าจากเอกชน	เอกชนให้เช่า	บ้านที่คนของตนเอง	พ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง
1. ลักษณะที่อยู่อาศัย				
- ความแข็งแรงของที่พักอาศัย	3.94(0.57)	3.43(0.82)	4.11(0.56)	3.95(0.74)
- ขนาดพื้นที่ของที่พักอาศัย	3.25(0.93)	3.28(0.77)	3.68(0.81)	3.95(0.75)
- การถ่ายเทอากาศ	3.69(0.79)	3.40(0.91)	4.03(0.86)	4.02(0.85)
- อากาศภายในห้อง	3.69(0.60)	3.28(0.83)	3.87(0.78)	3.70(0.81)
- ห้องน้ำและห้องส้วม	3.50(0.82)	3.34(0.77)	3.84(0.64)	3.78(0.77)
2. สภาพแวดล้อมบริเวณที่พัก				
- ขนาดของถนน หรือทางเดินเข้าที่พัก	3.63(0.81)	3.29(0.78)	3.55(0.95)	3.41(0.87)
- ระบบระบายน้ำ หรือระบบป้องกันน้ำท่วม	2.75(0.86)	3.13(0.97)	3.63(1.08)	3.51(0.97)
- ระบบไฟฟ้า	3.63(0.89)	3.59(0.74)	3.97(0.79)	3.70(0.91)
- ระบบน้ำกินน้ำใช้	3.38(0.89)	3.27(0.90)	3.79(0.94)	3.83(0.83)
- ระบบการกำจัดขยะ	3.25(0.93)	3.17(0.93)	3.55(0.95)	3.35(0.99)
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.38(1.09)	2.99(0.93)	3.55(0.92)	3.63(0.85)
- ลักษณะความเป็นอยู่ของชุมชน	3.44(0.81)	3.34(0.77)	3.68(0.81)	3.78(0.74)
- ความสะดวกในการเดินทาง	3.33(1.63)	3.09(0.91)	2.88(0.84)	3.47(0.79)

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ที่มีค่า มากกว่า 4.5 ขึ้นไป แสดงว่า พึงพอใจ ระดับ มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ที่มีค่า น้อยกว่า 3.5 ถึง 4.5 แสดงว่า พึงพอใจ ระดับ มาก
 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ที่มีค่า น้อยกว่า 2.5 ถึง 3.5 แสดงว่า พึงพอใจ ระดับ ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ที่มีค่า น้อยกว่า 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่า พึงพอใจ ระดับ น้อย
 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ที่มีค่า น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 ลงไป แสดงว่า พึงพอใจ ระดับ น้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่ตอบว่าไม่มีปัญหาทางสังคมในเขตชุมชนที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 37.1 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามีปัญหาทางสังคม พบว่ากลุ่มซึ่งเช่าที่พักของเอกชน จะมีปัญหาทางสังคมในด้านต่าง ๆ มาก เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะการครอบครองที่พักอาศัย พบว่ากลุ่มที่โรงงานจัดหาที่พักให้มีปัญหาทะเลาะวิวาท ชกต่อย มากที่สุด กลุ่มที่เช่าที่พักเอกชนมีปัญหาอุบัติเหตุมากที่สุด เช่น รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์เฉี่ยวชนกัน รถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนกับรถยนต์ และรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ชนคนข้ามถนน เป็นต้น กลุ่มที่มีบ้านเป็นของตนเองมีปัญหาการมั่วสุมเล่นการพนัน มากที่สุด และกลุ่มที่พักอยู่กับพ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง มีปัญหาด้านอุบัติเหตุมากที่สุด (โปรดดูตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำนวนตามปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในชุมชนพักอาศัย และ
ผู้ปกครองกรรมสิทธิ์พักอาศัย

ปัญหาทางสังคมในชุมชน พักอาศัย	ผู้ปกครองกรรมสิทธิ์				
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของ โรงงานเช่าจากเอกชน	เลขชนให้เช่า	บ้านที่คิด ของตนเอง	พ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง	รวม
ไม่มี	9(8.1)	40(36.0)	15(13.5)	47(42.3)	111(100.0)
มีโจรมั่วร้าย ลักขโมย จับฉ้อ	3(5.3)	41(71.9)	3(5.3)	10(17.5)	57(100.0)
มีการมั่วสุมเล่นการพนัน	-	16(45.7)	8(22.9)	11(31.4)	35(100.0)
มีการมั่วสุม เสพยาเสพติดต่างๆ	-	10(47.6)	6(28.6)	5(23.8)	21(100.0)
มีอาชีพการรรมทางเพศ	1(14.3)	4(57.6)	-	2(28.6)	7(100.0)
มีอุบัติเหตุ	4(4.2)	53(55.2)	5(5.2)	34(35.4)	96(100.0)
มีการทะเลาะวิวาท ชกต่อย	5(6.6)	47(61.8)	7(9.2)	17(22.4)	76(100.0)
อื่น ๆ ระบุ.....	-	10(71.4)	3(28.6)	-	14(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนบ้านเปิดโทรทัศน์ หรือวิทยุเสียงดังรบกวน ที่พักอยู่ติดถนนได้ยินเสียงคนและเสียงรถตลอดคืน
เพื่อนบ้านดื่มสุราและส่งเสียงดังหรือจัดงานเลี้ยงสังสรรค์เป็นประจำ
: อุบัติเหตุ ได้แก่ รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์เฉี่ยวชนกัน รถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนกับรถยนต์ และรถจักรยานยนต์
หรือรถยนต์เฉี่ยวชนคนข้ามถนน เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่โรงงานจัดหาที่พักให้ตอบว่าปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่รุนแรงที่สุด คือ ค่าเช่าที่พัก รองลงมา ได้แก่ ห้องน้ำ-ห้องส้วมและขนาดและสภาพของที่พักอาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่เช่าที่พักของเอกชน ตอบว่าปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่รุนแรงที่สุด คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รองลงมา คือ ค่าเช่าที่พัก และกลิ่น-เสียงรบกวน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีบ้านที่คิดเป็นของตนเอง ตอบว่า ปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่รุนแรงที่สุด คือ ระบบไฟฟ้า-น้ำประปา รองลงมา คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการกำจัดขยะตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับพ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่รุนแรงที่สุด คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รองลงมา คือ ระบบไฟฟ้า-น้ำประปา และขนาดและสภาพของทางเท้าและถนน ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ค่าดัชนีความรุนแรงของปัญหาที่พักอาศัยในกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานประสบบอยู่ จำนวนความผิดปกติ
กรรมสิทธิ์ที่พักอาศัย

ปัญหาที่ลูกจ้างแรงงานประสบบ	ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์							
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของ โรงงานเช่าจากเอกชน		เอกชนให้เช่า		บ้านที่ดิน ของตนเอง		พ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง	
	ค่าดัชนี	ลำดับความ รุนแรง	ค่าดัชนี	ลำดับ	ค่าดัชนี	ลำดับ	ค่าดัชนี	ลำดับ
- ขนาดและสภาพของที่พักอาศัย	3.13	3	2.53	4	1.53	10	1.85	8
- ห้องน้ำ ห้องส้วม	3.25	2	2.30	7	1.92	8	1.90	7
- ระบบระบายน้ำ หรือการป้องกันน้ำท่วม	2.25	6	2.08	8	2.05	6	2.29	5
- ระบบไฟฟ้า น้ำประปา	1.88	7	2.51	5	3.08	1	2.88	2
- ขนาดและสภาพของทางเท้าและถนน	1.31	12	2.01	9	2.47	4	2.61	3
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.44	5	3.00	1	2.89	2	3.08	1
- การกำจัดขยะ	1.56	10	2.33	6	2.55	3	2.44	4
- กลิ่น เสียงรบกวน	2.56	4	2.57	2	2.37	5	2.28	6
- อยู่ไกลจากที่ทำงาน	1.69	9	1.99	10	1.84	9	1.37	12
- อยู่ในชุมชนแออัด	1.75	8	1.24	12	1.39	11	1.38	10
- อยู่ไกลจากชุมชน	1.56	11	1.44	11	1.97	7	1.80	9
- ค่าเช่าที่พักอาศัย	3.31	1	2.80	2	1.39	12	1.38	11
- อื่น ๆ	1.31	13	1.08	13	1.00	13	1.04	13

หมายเหตุ 1. ค่าดัชนี = $[(n_5 \times 6) + (n_4 \times 5) + (n_3 \times 4) + (n_2 \times 3) + (n_1 \times 2) + (n_0 \times 1)]$ พหารด้วย

$$(n_5 + n_4 + n_3 + n_2 + n_1 + n_0)$$

- โดยที่
- n_5 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด มากที่สุด (5 คะแนน)
  - n_4 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด รองลงมา (4 คะแนน)
  - n_3 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด รองลงมา (3 คะแนน)
  - n_2 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด ระดับปานกลาง (2 คะแนน)
  - n_1 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด น้อย (1 คะแนน)
  - n_0 หมายถึง จำนวนแรงงานที่เห็นว่าปัญหานั้นรุนแรงมากที่สุด น้อยมาก (ไม่มีความรุนแรงอยู่ใน 5 อันดับแรก)

2. ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 5 แสดงว่ารุนแรงมากที่สุด

3. โปรดดูค่าตามสำหรับลูกจ้างแรงงาน ข้อ 20 ในภาคผนวก ซึ่งได้ให้ลูกจ้างแรงงานเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่ทักอาศัยที่ลูกจ้างแรงงานประสงค์จากที่เป็นปัญหามากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 5 อันดับแรก จากคำตอบที่ให้เลือกตอบทั้งหมด 13 ข้อ โดยปัญหาที่มีความรุนแรงมากที่สุด จะให้คะแนน 5 คะแนน ปัญหาที่มีความรุนแรงมากที่สุด รองลงมา จะให้คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน และ 1 คะแนนตามลำดับ และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีตามสูตรในหมายเหตุ ข้อที่ 1

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่เดินทางจากบ้านมายังโรงงาน โดยพาหนะส่วนตัว รองลงมาได้แก่ นั่งรถรับจ้างสาธารณะ และรถรับจ้างสาธารณะรับส่งประจำ คิดเป็นร้อยละ 38.2 22.4 18.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เดินจากที่พักมายังโรงงาน ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า หรือเท่ากับ 5 นาที คิดเป็นร้อยละ 100.0 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 79.5

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยพาหนะของคนอื่น โดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารมาทำงาน ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 นาที คิดเป็นร้อยละ 71.4 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 57.1

กลุ่มตัวอย่างที่มียานพาหนะส่วนตัว ส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 นาที คิดเป็นร้อยละ 56.9 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 59.5

กลุ่มตัวอย่างที่นั่งรถรับจ้างสาธารณะ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางน้อยกว่า หรือเท่ากับ 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 58.8 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน อยู่ระหว่าง 16-30 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 48.5

กลุ่มตัวอย่างที่นั่งรถรับจ้างสาธารณะรับส่งประจำ ส่วนใหญ่ใช้เวลา ในการเดินทาง มาทำงาน ระหว่าง 6-10 นาที คิดเป็นร้อยละ 29.8 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน อยู่ในช่วง 16-30 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 47.4

กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางโดยวิธีอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ โรงงานจัดรถรับส่งอาศัยมากับเพื่อน และ สามีขับรถจักรยานยนต์รับส่ง ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินทางมาทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 นาที คิดเป็นร้อยละ 60.0 และมีระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงานอยู่ในช่วง 16-30 กิโลเมตร คิดเป็น ร้อยละ 60.0 (โปรดดูตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำนวนตาม พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง และระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ระยะเวลาในการเดินทาง	ระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน (กิโลเมตร)					รวม
		< 5	16-30	31-45	46-60	มากกว่า 60 ขึ้นไป	
เดิน	< 5 นาที	31(79.5)	7(17.9)	1(2.6)	-	-	39(100.0)
	6-10 นาที	-	-	-	-	-	-
	11-15 นาที	-	-	-	-	-	-
	> 16 นาที	-	-	-	-	-	-
	รวม	31(79.5)	7(17.9)	1(2.6)	-	-	39(100.0)
อาศัยพาหนะของคนอื่น โดยไม่ต้องเสียค่าโดยสาร	< 5 นาที	4(57.1)	1(14.3)	-	-	-	5(71.4)
	6-10 นาที	-	1(14.3)	-	-	-	1(14.3)
	11-15 นาที	-	1(14.3)	-	-	-	1(14.3)
	> 16 นาที	-	-	-	-	-	-
	รวม	4(57.1)	3(42.9)	-	-	-	7(100.0)
มีพาหนะส่วนตัว	< 5 นาที	53(45.7)	12(10.3)	-	-	1(0.9)	66(56.9)
	6-10 นาที	13(11.2)	14(12.1)	-	-	-	27(23.3)
	11-15 นาที	1(0.9)	4(3.4)	-	-	-	5(4.3)
	> 16 นาที	2(1.7)	13(11.2)	3(2.6)	-	-	18(15.5)
	รวม	69(59.5)	43(37.1)	3(2.6)	-	1(0.9)	116(100.0)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ระยะเวลา ในการเดินทาง	ระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน (กิโลเมตร)					รวม
		< 15	16-30	31-45	46-60	มากกว่า 60 กิโลเมตร	
นั่งรถรับจ้างสาธารณะ	< 5 นาที	24(35.3)	16(23.5)	-	-	-	40(58.8)
	6-10 นาที	3(4.4)	11(16.2)	1(1.5)	-	-	15(22.1)
	11-15 นาที	1(1.5)	3(4.4)	1(1.5)	-	-	5(7.4)
	> 16 นาที	1(1.5)	3(4.4)	3(4.4)	1(1.5)	-	8(11.8)
	รวม	29(42.6)	33(48.5)	5(7.4)	1(1.5)	-	68(100.0)
รถรับจ้างสาธารณะ รถส่งประจำ	< 5 นาที	3(5.3)	2(3.5)	-	-	-	5(8.8)
	6-10 นาที	7(12.3)	10(17.5)	-	-	-	17(29.8)
	11-15 นาที	1(1.8)	10(17.5)	3(5.3)	-	-	14(24.6)
	> 16 นาที	1(1.8)	5(8.8)	5(8.8)	8(14.0)	2(3.5)	21(36.8)
	รวม	12(21.1)	27(47.4)	8(14.0)	8(14.0)	2(3.5)	57(100.0)
อื่น ๆ	< 5 นาที	1(20.0)	2(40.0)	-	-	-	3(60.0)
	6-10 นาที	-	-	-	-	-	-
	11-15 นาที	-	-	-	-	-	-
	> 16 นาที	-	1(20.0)	-	1(20.0)	-	2(40.0)
	รวม	1(20.0)	3(60.0)	-	1(20.0)	-	5(100.0)

หมายเหตุ: อื่น ๆ ได้แก่ โรงงานจัดรถรับส่ง อาศัยมากับเพื่อนโดยช่วยจ่ายค่าน้ำมันเป็นบางครั้ง และสามีขับรถจักรยานยนต์รับส่ง

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน ที่ใช้รถรับจ้างสาธารณะ ในการเดินทางมาทำงาน ส่วนใหญ่เสียค่าโดยสารต่อเดือน ประมาณ 201-500 บาท รองลงมา คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.6 และ 19.1 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้รถรับจ้างสาธารณะรับส่งประจำ จะเสียค่าโดยสารต่อเดือนประมาณ 201-500 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.2 และ 22.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำนวนตามพาหนะที่ใช้เดินทาง ค่าโดยสารต่อเดือน และระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ค่าโดยสาร (ต่อเดือน)	ระยะทางระหว่างที่พักกับโรงงาน (กิโลเมตร)				
		< 15	16-30	31-45	46-60	รวม
รถรับจ้างสาธารณะ	ไม่เสีย	-	2(2.9)	-	1(1.5)	3(4.4)
	< 200 บาท	12(17.6)	1(1.5)	-	-	13(19.1)
	201-500	27(39.7)	11(16.2)	4(5.9)	4(5.9)	46(67.6)
	501-750	1(1.5)	1(1.5)	1(1.5)	1(1.5)	4(5.9)
	มากกว่า 750 บาท ขึ้นไป	-	-	-	2(2.9)	2(2.9)
	รวม	40(58.8)	15(22.1)	5(7.4)	8(11.8)	68(100.0)
รถรับจ้างสาธารณะ รับส่งประจำ	< 200 บาท	4(7.0)	5(8.8)	3(5.3)	1(1.8)	13(22.8)
	201-500	1(1.8)	12(21.1)	11(9.3)	20(35.1)	44(77.2)
	รวม	5(8.8)	17(29.8)	14(24.6)	21(36.8)	57(100.0)

4. ความคิดเห็นต่อการจัดที่พักอาศัยให้แรงงานของกลุ่มลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ได้แก่เงื่อนไขต่าง ๆ ผลที่น่าจะเกิดขึ้นถ้าโรงงานมีการจัดที่พักให้แรงงาน ประเภทที่พักที่ต้องการในอนาคต และความสนใจที่จะซื้อบ้านจัดสรรที่ขายให้เฉพาะลูกจ้างแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ในกรณีที่โรงงานดำเนินการจัดที่พักอาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน ที่พักอาศัยที่จัดให้ต้องถูกสุขลักษณะ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รองลงมา คือ ค่าเช่าเหมาะสมกับสถานที่พัก และหักค่าเช่าจากค่าจ้างบางส่วน และโรงงานรับภาระบางส่วน ลูกจ้างแรงงานจึงจะเข้าที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 56.3 14.1 และ 12.0 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ ทั้งกลุ่มที่ซึ่งโรงงานจัดหาที่พักให้ กลุ่มที่เช่าที่พักจากเอกชน กลุ่มที่มีบ้านที่ดินของตนเอง และกลุ่มที่อาศัยพ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง ต่างมีความเห็นตรงกัน คือ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าที่พักอาศัยที่จัดให้ต้องถูกสุขลักษณะและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นเงื่อนไขหลัก (โปรดดูตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำแนกตามเงื่อนไขที่ลูกจ้างแรงงานต้องการในกรณีที่
โรงงานดำเนินการเมื่อมีการจัดที่พักอาศัยให้ และผู้ปกครองกรรมสิทธิ์

เงื่อนไขที่ลูกจ้างแรงงานต้องการในกรณีที่โรงงานจัดที่พักให้	ผู้ปกครองกรรมสิทธิ์				
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของโรงงานเช่าจากเอกชน	เอกชนให้เช่า	บ้านที่ดินของตนเอง	พ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง	รวม
- คิดค่าเช่าในราคาที่เหมาะสมกับสภาพของที่พักอาศัย	4(1.4)	20(7.0)	3(1.1)	13(4.6)	40(14.1)
- หักค่าเช่าจากค่าจ้างบางส่วนและโรงงานรับภาระบางส่วน	2(0.7)	19(6.7)	1(0.4)	12(4.2)	34(12.0)
- ที่พักอาศัยจะต้องถูกสุขลักษณะและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8(2.8)	71(25.0)	25(8.8)	56(19.7)	160(56.3)
- กฎระเบียบของที่พักอาศัยมีไม่มากจนเกินไปหรือไม่มากจนเกินความจำเป็น	1(0.4)	23(8.1)	-	8(2.8)	32(11.3)
- อื่น ๆ	1(0.4)	9(3.2)	3(1.1)	5(1.8)	18(6.3)
รวม	16(5.6)	142(50.0)	32(11.3)	94(33.1)	284(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ อยู่ใกล้กับโรงงาน มีสถานที่เล่นกีฬา อนุญาตให้ครอบครัวพักอาศัยรวมอยู่ด้วยกัน และโรงงานให้พักอาศัย โดยไม่คิดค่าเช่า เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานที่แสดงความคิดเห็นว่า การที่โรงงานจัดหาที่พักให้ลูกจ้างแรงงาน จะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจสมัครเข้าทำงาน มีอยู่ร้อยละ 74.9 โดยที่ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าการจัดหาที่พักมีความจำเป็น และ ไม่มีความจำเป็น ส่วนใหญ่ให้เหตุผลตรงกันว่าเป็นเพราะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 55.9 ในทางตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่มีส่วนในการตัดสินใจสมัครเข้าทำงานนั้น กลุ่มที่ตอบว่าโรงงานจำเป็นต้องจัดที่พักให้ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะต้องหางานทำอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 4.5 ส่วนที่ตอบว่าโรงงานไม่จำเป็นต้องจัดที่พักให้ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ามีที่พักอาศัยหรือเช่าบ้านอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 34.8

กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นว่าการที่โรงงานจัดหาที่พักให้ลูกจ้างแรงงานจะเป็นแรงจูงใจให้ทำงานดีขึ้น มีอยู่ร้อยละ 74.9 โดยที่กลุ่มที่ตอบว่าโรงงานจำเป็นต้องจัดที่พักให้แรงงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะรายได้เพิ่มมากขึ้น และรายจ่ายลดลง คิดเป็นร้อยละ 15.0 ส่วนกลุ่มที่ตอบว่าโรงงานไม่จำเป็นต้องจัดที่พักให้แรงงานส่วนใหญ่ ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะใกล้ที่ทำงาน ไม่เสียเวลาเดินทางและมีเวลาพักผ่อนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.6 ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่ตอบว่าไม่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานนั้น ทั้งกลุ่มที่ตอบว่า โรงงานจำเป็นต้องจัดที่พักให้แรงงานและไม่จำเป็นต้องจัด ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะ ต้องทำงานให้ดีตามหน้าที่อยู่แล้ว

กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นว่าการที่โรงงานจัดหาที่พักให้ลูกจ้างแรงงาน จะมีส่วนทำให้ออกทำงานกับโรงงานมากขึ้น มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าโรงงานจำเป็นและไม่จำเป็นต้องจัดที่พักให้แรงงาน พบว่า 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสนับสนุนข้อคิดที่ว่าการจัดที่พักจะทำให้แรงงานออกทำงานกับโรงงานมากขึ้นว่าเป็นเพราะ แสดงว่าโรงงานมีความมั่นคง และมีสวัสดิการที่ดี คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ 41.3 ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม กลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าการที่โรงงานจัดหาที่พักให้ลูกจ้างแรงงาน ไม่มีส่วนทำให้ออกทำงานกับโรงงานมากขึ้นนั้น ทั้งกลุ่มที่คิดว่าโรงงานจำเป็นและไม่จำเป็นต้องจัดที่พักให้แรงงาน ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าในการทำงานหรือเงินเดือนค่าจ้างที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 10.5 และ 32.6 ตามลำดับ

มีข้อสังเกต คือ จากการสำรวจ มีลูกจ้างแรงงาน ร้อยละ 63.4 ที่มีความคิดเห็นว่าโรงงานไม่จำเป็นต้องจัดที่พักอาศัยให้กับตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า มีที่พักอาศัยอยู่แล้วและเช่าที่พักอาศัยอยู่เองสะดวกกว่า เพราะไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ เช่น สามารถพักอยู่กับครอบครัวหรือญาติพี่น้องได้ และเป็นอิสระออกทำอะไรก็ได้เป็นต้น (โปรดดูตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงาน จำนวนตามผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากโรงงานดำเนินการจัดที่พัก
ให้ลูกจ้างแรงงาน และตามความคิดเห็นของลูกจ้างแรงงานต่อความจำเป็นในเรื่องดังกล่าว

ผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากโรงงานดำเนินการจัดที่พัก ให้ลูกจ้างแรงงาน	ความคิดเห็นของลูกจ้างแรงงานต่อการจัดหาที่พักให้		รวม
	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
มีส่วนช่วยในการตัดสินใจสมัครเข้าทำงานเพราะ			
- ประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ	50(22.0)	77(33.9)	127(55.9)
- มีความมั่นคงและมีความปลอดภัย	21(9.3)	40(17.6)	61(26.9)
- ได้พักอาศัยร่วมกับเพื่อนร่วมงาน	2(0.9)	8(3.5)	10(4.4)
- ช่วยทำให้เป็นคนมีระเบียบวินัย	1(0.4)	6(2.6)	7(3.1)
- อื่น ๆ	9(4.0)	13(5.7)	22(9.7)
รวม	83(36.6)	144(63.4)	227(100.0)
ไม่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจสมัครเข้าทำงานเพราะ			
- ต้องหางานทำอยู่แล้ว	3(4.5)	19(28.8)	22(33.3)
- มีญาติหรือเพื่อนทำงานที่โรงงานอยู่แล้ว	-	5(7.6)	5(7.6)
- มีที่พักอาศัย หรือเช่าบ้านอยู่แล้ว	2(3.0)	23(34.8)	25(37.9)
- ต้องการความเป็นอิสระ	1(1.5)	9(13.6)	10(15.2)
- อื่น ๆ	1(1.5)	3(4.5)	4(6.1)
รวม	7(10.6)	59(89.4)	66(100.0)
เป็นแรงจูงใจให้ทำงานดีขึ้นเพราะ			
- รายได้เพิ่มมากขึ้นและค่าใช้จ่ายลดลง	34(15.0)	39(17.2)	73(32.2)
- มีความรับผิดชอบมากขึ้นเพราะต้องอยู่ในระเบียบวินัย	7(3.1)	20(8.8)	27(11.9)
- ใกล้ที่ทำงานไม่ต้องเสียเวลาเดินทางและมีเวลา พักผ่อนมากขึ้น	27(11.9)	58(25.6)	85(37.4)
- ไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8(3.5)	20(8.8)	28(12.3)
- อื่น ๆ	7(3.1)	7(3.1)	14(6.2)
รวม	83(36.6)	144(63.4)	227(100.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากโรงงานดำเนินการจัดพัก ให้ลูกจ้างแรงงาน	ความคิดเห็นของลูกจ้างแรงงานต่อการจัดหาที่พักให้		รวม
	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
ไม่มีผลต่อแรงจูงใจให้ทำงานดีขึ้นเพราะ			
- ไม่ต้องการอพยพพักอาศัยของโรงงาน	1(1.5)	11(16.7)	12(18.2)
- ต้องทำงานให้คตามหน้าที่อยู่แล้ว	5(7.6)	45(68.2)	50(75.8)
- ต้องทำงานมากขึ้น (เลยงานบางอย่างไม่ได้ เช่น ต้องทำงานล่วงเวลา)	-	2(3.0)	2(3.0)
- อื่น ๆ	1(1.5)	1(1.5)	2(3.0)
รวม	7(10.6)	59(89.4)	66(100.0)
มีส่วนทำให้อยากทำงานกับโรงงานมากขึ้นเพราะ			
- ถ้าย้ายงานใหม่ อาจต้องหาที่พักอาศัยเอง	13(6.3)	25(12.0)	38(18.3)
- แสดงว่าโรงงานมีความมั่นคง และมีสวัสดิการที่ดี	51(24.5)	86(41.3)	137(65.9)
- ทำให้มีความรู้สึกผูกพันกับโรงงาน	7(3.4)	15(7.2)	22(10.6)
- อื่น ๆ	6(2.9)	5(2.4)	11(5.3)
รวม	77(37.0)	131(63.0)	208(100.0)
ไม่มีส่วนทำให้อยากทำงานกับโรงงานมากขึ้นเพราะ			
- ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่กล่าวหาว่าชอบหรือไม่ชอบ	2(2.3)	12(14.0)	14(16.3)
- ขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าในการทำงานหรือเงินเดือน ค่าจ้างที่ได้รับ	9(10.5)	28(32.6)	37(43.0)
- ขึ้นอยู่กับเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างาน	1(1.2)	27(31.4)	28(32.6)
- อื่น ๆ	1(1.2)	6(7.0)	7(8.1)
รวม	13(15.1)	73(84.9)	86(100.0)

ทางด้านประเภทที่พักอาศัยที่ต้องการในอนาคต พบว่ากลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน
ส่วนใหญ่ต้องการบ้านเดี่ยวชั้นเดียว รองลงมาได้แก่ ที่พักอาศัยประเภทอื่น ๆ และบ้านเรือนแถว
ชั้นเดียว คิดเป็นร้อยละ 79.3 9.0 และ 6.0 ตามลำดับ โดยที่ทุกกลุ่มรายชื่อส่วนใหญ่มีความ
ต้องการตรงกัน คือ ต้องการบ้านเดี่ยวชั้นเดียว (โปรดดูตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน จำแนกตามรายได้ประจำเดือน และประเภทบ้านพักอาศัย ที่ต้องการในอนาคต

ประเภทบ้านพักอาศัยที่ต้องการ ในอนาคต	รายได้ประจำเดือน						รวม
	3,001- 5,000	5,001- 7,000	7,001- 9,000	9,001- 11,000	11,001- 13,000	มากกว่า 13,000ขึ้นไป	
1. ห้องในแฟลต	2(0.7)	-	-	-	-	-	2(0.7)
2. ห้องแบ่งให้เช่าในตึกแถว	3(1.0)	-	-	-	-	-	3(1.0)
3. บ้านเรือนแถวชั้นเดียว	15(5.0)	2(0.7)	1(0.3)	-	-	-	18(6.0)
4. บ้านเรือนแถว 2 ชั้น	9(3.0)	2(0.7)	1(0.3)	-	-	-	12(4.0)
5. บ้านเดี่ยวชั้นเดียว	160(53.3)	38(12.7)	22(7.3)	8(2.7)	1(0.3)	9(3.0)	238(79.3)
6. อื่น ๆ	14(4.7)	6(2.0)	2(0.7)	1(0.3)	2(0.7)	2(0.7)	27(9.0)
รวม	203(67.7)	48(16.0)	26(8.7)	9(3.0)	3(1.0)	11(3.7)	300(100.0)

หมายเหตุ: อื่น ๆ ได้แก่ ตึกแถว คอนโดมิเนียม บ้านแฝดชั้นเดียว และบ้านเดี่ยว 2 ชั้น

พบว่ากลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่สนใจที่จะซื้อบ้านจัดสรร ที่ขายให้เฉพาะลูกจ้างแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 52.2 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่โรงงานจัดหาที่พักให้ส่วนใหญ่มองเห็นว่า ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ถูกสุขลักษณะคิดเป็นร้อยละ 1.0 ส่วนกลุ่มที่เช่าบ้านพักเอกชน กลุ่มที่มีบ้านที่ดินของตนเอง และกลุ่มที่พักอยู่กับพ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่มองเงินไฮตรงกันคือราคาต้องถูกกว่า บ้านจัดสรรที่ขายทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 10.4 1.7 และ 7.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สนใจจะซื้อบ้านจัดสรรที่ขายให้เฉพาะลูกจ้างแรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มที่โรงงานจัดหาที่พักให้ส่วนใหญ่ให้เหตุผล (อื่น ๆ) ว่า จะลาออก ไปหางานทำที่อื่น และเลือกเหตุผลที่ตอบมากกว่า 1 ข้อ เช่น ไม่มีเงินจะซื้อและจะกลับไปอยู่บ้านเกิด เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 11.0 ส่วนกลุ่มที่เช่าบ้านพักของเอกชน ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าไม่มีเงินซื้อ คิดเป็นร้อยละ 7.7 กลุ่มที่มีบ้านที่ดินของตนเอง และกลุ่มที่พักอยู่กับพ่อ-แม่ หรือญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่ให้เหตุผลตรงกันคือ มีที่พักอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 8.1 และ 9.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงาน จำนวนความสนใจโครงการบ้านจัดสรรที่ขายให้เฉพาะลูกจ้างแรงงาน และผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ที่พักอาศัยปัจจุบัน

ความสนใจที่จะซื้อบ้านจัดสรรที่ขายให้เฉพาะลูกจ้างแรงงาน	ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์				
	เจ้าของโรงงาน/เจ้าของโรงงานเช่าจากเอกชน	เลขพื้นที่เช่า	บ้านที่กินของตนเอง	พ่อ-แม่หรือญาติพี่น้อง	รวม
สนใจซื้อ ถ้า					
- มีเงินเดือนหรือรายได้สูงขึ้น	2(0.7)	23(7.7)	2(0.7)	9(3.0)	36(12.1)
- อยู่ใกล้ที่ทำงาน	1(0.3)	4(1.3)	2(0.7)	2(0.7)	9(3.0)
- อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี					
ถูกสุขลักษณะ	3(1.0)	13(4.4)	2(0.7)	12(4.0)	30(10.1)
- มีความปลอดภัย	-	2(0.7)	-	-	2(0.7)
- ราคาถูกกว่าบ้านจัดสรรที่ขายโดยทั่วไป	1(0.3)	31(10.4)	5(1.7)	22(7.4)	59(19.9)
- อื่น (1)	3(1.0)	9(3.0)	3(1.0)	4(1.3)	19(6.4)
รวม	10(3.3)	82(27.6)	14(4.7)	49(16.5)	155(52.2)
ไม่สนใจซื้อ เพราะ					
- มีที่พักอาศัยอยู่แล้ว	1(0.3)	11(3.7)	24(8.1)	29(9.8)	65(21.9)
- ไม่มีเงินพอจะซื้อ	2(0.7)	23(7.7)	-	7(2.4)	32(10.8)
- จะกลับไปอยู่ที่บ้านเกิด	-	14(4.7)	-	1(0.3)	15(5.1)
- อยู่คนเดียวยังไม่ครบครัว	-	5(1.7)	-	4(1.3)	9(3.0)
- อื่น (2)	3(1.0)	9(3.0)	-	9(3.0)	21(7.1)
รวม	6(2.0)	62(20.9)	24(8.1)	50(16.8)	142(47.8)
รวมทั้งหมด	16(5.4)	144(48.5)	38(12.8)	99(33.3)	297(100.0)

หมายเหตุ
 อื่น ๆ (1) ได้แก่ อยู่ใกล้โรงเรียน อยู่ใกล้ตลาด มีสระว่ายน้ำ และ สนามกีฬา เดินทางมาทำงานสะดวก มีน้ำประปา
 ไฟฟ้า และ โทรศัพท์ และเลือกเหตุผลที่ตอบมากกว่า 1 ข้อ
 อื่น ๆ (2) ได้แก่ ต้องการเรียนต่อที่กรุงเทพฯ จะลาออกไปหางานทำก่อน อยู่บ้านเช่าสะดวกกว่า ต้องการอยู่กับพ่อ-แม่
 และเลือกเหตุผลที่ตอบมากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพที่พิกที่ผู้ประกอบการจัดให้แรงงาน นโยบายการจัด วิธีดำเนินการ ปัญหาที่พบ และวิธีแก้ไข ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แรงงาน

1. ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำแหน่งงาน การจัดที่อยู่อาศัยให้แรงงาน ในปัจจุบัน จำนวนแรงงาน พื้นที่ของโรงงาน ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ จำนวนวันทำงาน และค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในด้านการจัดระบบการทำงาน พบว่าส่วนใหญ่โรงงานมีการจัดแบบการทำงานเป็นผลัด โดยมีการทำงานเป็นผลัดตลอดปี มีบางหน่วยงานและมีเป็นบางฤดูกาล คิดเป็นร้อยละ 28.6 28.6 และ 2.9 ตามลำดับ ขณะที่โรงงานอีกร้อยละ 34.8 ไม่มีการทำงานเป็นผลัด

ตำแหน่งงานของผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ เป็นหัวหน้าฝ่ายบุคคล รองลงมา คือ ผู้บริหารและอื่น ๆ (ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่บุคคล หัวหน้าแผนกบุคคลและเลขานุการ) คิดเป็นร้อยละ 42.9 28.6 และ 28.6 ตามลำดับ

โรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 65.7 โดยจัดให้เฉพาะแรงงานประเภทอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือน ที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง เฉพาะพนักงานที่ยังโสด และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้ รองลงมา คือ จัดให้เฉพาะระดับหัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 65.2 และ 17.4 ตามลำดับ เมื่อจำแนกโรงงานตามประเภทการจัดระบบการทำงาน พบว่าให้ผลที่ตรงกับภาพรวม คือ ทุกประเภท ส่วนใหญ่จะจัดให้เฉพาะแรงงานประเภทอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับโรงงานที่ไม่มีการจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 34.3 นั้น ส่วนใหญ่ของเหตุผลที่ไม่จัดเป็น เพราะแรงงานอยู่ใกล้โรงงาน รองลงมาเป็นเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ต้องลงทุนมากและบริษัทยังไม่มึนโยบายในเรื่องนี้ และเพราะไม่ได้ ทำงานเป็นผลัด คิดเป็นร้อยละ 58.3 33.3 และ 8.3 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกโรงงานที่ไม่มีการจัดที่พักให้แรงงาน ตามประเภทการจัดระบบการทำงาน พบว่าให้ผลตรงกับภาพรวมคือ ทุกประเภท ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะแรงงานอยู่ใกล้โรงงาน

ทางด้านจำนวนแรงงานทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างโรงงานส่วนใหญ่ที่มีลูกจ้างแรงงานระหว่าง 101-500 คน รองลงมา มีลูกจ้างแรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และ 34.3 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 17.1 มีลูกจ้างแรงงาน ตั้งแต่ 501 คนขึ้นไป และเมื่อพิจารณาทางด้านจัดระบบการทำงาน พบว่า ให้ผลตรงกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่มีลูกจ้างแรงงาน ประมาณ 101-500 คน

เมื่อจำแนกแรงงานออกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.1 25.7 และ 22.9 มีลูกจ้างเป็นชาย ตั้งแต่ 26-50% น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25% และ 51-75% ของลูกจ้างแรงงานทั้งหมด ตามลำดับ และถ้าพิจารณาทางด้านการจัดระบบการทำงาน โรงงานที่ไม่มีระบบการทำงานเป็นผลัดส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 14.3 จะมีลูกจ้างที่เป็นชายน้อยกว่า หรือเท่ากับ 25% ของแรงงานทั้งหมด ขณะที่โรงงานที่มีระบบการทำงานเป็นผลัด ตลอดทั้งปีหรือมีเป็นบางหน่วยงาน ส่วนใหญ่มีลูกจ้างเป็นชาย ประมาณ 26-50% ของแรงงานทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน พบว่า โรงงานกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ คือร้อยละ 37.1 และรองลงมา ร้อยละ 25.7 จะมีลูกจ้างเป็นหญิงตั้งแต่ 51-75% และมากกว่า 75% ขึ้นไป เมื่อเทียบกับแรงงานทั้งหมด โดยโรงงานที่ไม่มีระบบการทำงานเป็นผลัดส่วนใหญ่จะมีลูกจ้างที่เป็นหญิงมากกว่า 75% ขึ้นไป และโรงงานที่มีระบบการทำงานเป็นผลัดตลอดทั้งปี หรือเป็นบางหน่วยงาน ส่วนใหญ่จะมีลูกจ้างที่เป็นหญิง 51-75% ของแรงงานทั้งหมด

โดยสรุปแล้ว โรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 82.9 มีลูกจ้างแรงงานน้อยกว่า 500 และ ร้อยละ 62.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีลูกจ้างเป็นหญิง มากกว่าเป็นชาย และเมื่อจำแนกตามระบบการทำงานพบว่าโรงงานร้อยละ 71.4 มีการทำงานเป็นผลัดแต่ส่วนใหญ่จะจัดระบบการทำงานเป็นผลัด เฉพาะบางฤดูกาล และหรือเป็นบางหน่วยงาน

ทางด้าน ขนาดพื้นที่ของโรงงาน พบว่า โรงงานส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 65.7 มีพื้นที่มากกว่า 1,200 ตร.วาขึ้นไป รองลงมา ร้อยละ 14.3 14.3 และ 5.7 มีพื้นที่ 401-800 ตร.วา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 400 ตร.วา และ 801-1,000 ตร.วา ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามระบบการทำงาน พบว่าโรงงานที่ไม่มีการทำงานเป็นผลัดส่วนใหญ่ จะมีพื้นที่ต่ำกว่า 1,200 ตร.วา ลงมา ขณะที่โรงงานที่มีขนาด 1,200 ตร.วา ขึ้นไป ร้อยละ 22.9 20.0 และ 5.7 จะมีระบบการทำงานเป็นผลัด เป็นบางหน่วยงาน มีตลอดทั้งปี และเป็นบางฤดูกาล รวมกันเป็นบางหน่วยงาน ตามลำดับ

ส่วนระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ พบว่า โรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 62.9 เป็นโรงงานใหม่ที่เปิดดำเนินการได้เพียง 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.7 เปิดดำเนินการมาแล้ว 6-10 ปี และโรงงานที่เปิดดำเนินการตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 11.4 เมื่อพิจารณาทางด้านการจัดระบบการทำงาน ปรากฏว่า โรงงานที่ไม่มีระบบการทำงานเป็นผลัด ส่วนใหญ่มีระยะเวลาเปิดดำเนินการ 1-5 ปี ทำนองเดียวกันโรงงานที่มีระบบการทำงานเป็นผลัด ตลอดทั้งปี หรือเป็นบางหน่วยงานก็มีระยะเวลาเปิดดำเนินการ 1-5 ปี

สำหรับจำนวนวันทำงานโดยปกติในหนึ่งสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 82.9 มีวันทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน และเมื่อจำแนกตามระบบการทำงาน ปรากฏว่า ให้ผลตรงกับภาพรวม คือ โรงงานทั้งที่มีและไม่มีการทำงานเป็นผลัด จะมีวันทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน เหมือนกัน (โปรดดูตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำนวนตามข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานของผู้ประกอบการ

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานของผู้ประกอบการ	การจัดระบบการทำงานเป็นผลัด					รวม
	ไม่มี	มีตลอดปี	เป็นบางฤดูกาล	เป็นบางหน่วยงาน	อื่น ๆ	
ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1. เจ้าของโรงงาน	-	-	-	-	-	-
2. ผู้บริหาร	4(11.4)	2(5.7)	1(2.9)	2(5.7)	1(2.9)	10(28.6)
3. หัวหน้าฝ่ายบุคคล	5(14.3)	6(17.1)	-	3(8.6)	1(2.9)	15(42.9)
4. อื่น ๆ (1)	3(8.6)	2(5.7)	-	5(14.3)	-	10(28.6)
รวม	12(34.8)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)
การจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน						
มี						
1. เฉพาะแรงงานต่างด้าว	-	-	-	2(8.7)	-	2(8.7)
2. เฉพาะระดับหัวหน้างาน	2(8.7)	1(4.3)	-	-	1(4.3)	4(17.4)
3. แรงงานทุกคน	-	2(8.7)	-	-	-	2(8.7)
4. อื่น ๆ (2)	5(21.7)	2(8.7)	1(4.3)	6(26.1)	1(4.3)	15(65.2)
รวม	7(30.4)	5(21.7)	1(4.3)	8(34.8)	2(8.7)	23(100.0)
ไม่มี เพราะ						
1. แรงงานอยู่ใกล้โรงงาน	3(25.0)	3(25.0)	-	1(8.3)	-	7(58.3)
2. โรงงานไม่ได้ทำงานเป็นผลัด	1(8.3)	-	-	-	-	1(8.3)
3. อื่น ๆ (3)	1(8.3)	2(16.7)	-	1(8.3)	-	4(33.3)
รวม	5(41.7)	5(41.7)	-	2(16.7)	-	12(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ (1) ได้แก่ เจ้าหน้าที่บุคคล หัวหน้าแผนกบุคคล และเลขานุการ

อื่น ๆ (2) ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง
เฉพาะพนักงานที่ยังโสด และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

อื่น ๆ (3) ได้แก่ ต้องลงทุนมาก บริษัทยังไม่มั่นใจนโยบายในเรื่องนี้ และเลือกตอบทั้งข้อ 1 และ 2

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานของผู้ประกอบการ	การจัดระบบการทำงานเป็นผลัด					รวม
	ไม่มี	มีตลอดปี	เป็นบางฤดูกาล	เป็นบางหน่วยงาน	อื่น ๆ	
แรงงาน						
1. จำนวนทั้งหมด (คน)						
< 100	1(2.9)	1(2.9)	4(11.4)	-	6(17.1)	12(34.3)
101-500	6(17.1)	-	5(14.3)	2(5.7)	4(11.4)	17(48.6)
501-1,000	1(2.9)	-	-	-	1(2.9)	2(5.7)
มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป	2(5.7)	-	1(2.9)	-	1(2.9)	4(11.4)
รวม	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	12(34.3)	35(100.0)
2. ชาย (%)						
< 25%	5(14.3)	2(5.7)	-	2(5.7)	-	9(25.7)
26-50%	2(5.7)	5(14.3)	1(2.9)	4(11.4)	1(2.9)	13(37.1)
51-75%	4(11.4)	2(5.7)	-	1(2.9)	1(2.9)	8(22.9)
มากกว่า 75% ขึ้นไป	1(2.9)	1(2.9)	-	3(8.6)	-	5(14.3)
รวม	12(34.3)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)
3. หญิง (%)						
< 25%	1(2.9)	1(2.9)	-	3(7.6)	-	5(14.3)
26-50%	4(11.4)	2(5.7)	-	1(2.9)	1(2.9)	8(22.9)
51-75%	2(5.7)	5(14.3)	1(2.9)	4(11.4)	1(2.9)	13(37.1)
มากกว่า 75% ขึ้นไป	5(14.3)	2(5.7)	-	2(5.7)	-	9(25.7)
รวม	12(34.3)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เป็นบางฤดูกาล รวมกับเป็นบางหน่วยงาน

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานของผู้ประกอบการ	การจัดระบบการทำงานเป็นผลัด					รวม
	ไม่มี	มีตลอดปี	เป็นบางฤดูกาล	เป็นบางหน่วยงาน	อื่น ๆ	
ผู้ ^๔ พนักงานทั้งหมดในโรงงาน (ตารางวา)						
< 400	3(8.6)	1(2.9)	-	1(2.9)	-	5(14.3)
401-800	3(8.6)	2(5.7)	-	-	-	5(14.3)
801-1,200	1(2.9)	-	-	1(2.9)	-	2(5.7)
มากกว่า 1,200 ตารางวาขึ้นไป	5(14.3)	7(20.0)	1(2.9)	8(22.9)	2(5.7)	23(65.7)
รวม	12(34.3)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)
ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการนี้ ^๕						
1-5 ปี	8(22.9)	7(20.0)	-	6(17.1)	1(2.9)	22(62.9)
6-10 ปี	3(8.6)	3(8.6)	1(2.9)	1(2.9)	1(2.9)	9(25.7)
11 ปี ขึ้นไป	1(2.9)	-	-	3(8.6)	-	4(11.4)
รวม	12(34.3)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)
จำนวนวันทำงานโดยปกติของโรงงานในหนึ่ง ^๖ สัปดาห์						
5 วัน	2(5.7)	1(2.9)	1(2.9)	1(2.9)	1(2.9)	6(17.1)
6 วัน	10(28.6)	9(25.7)	-	9(25.7)	1(2.9)	29(82.9)
รวม	12(34.3)	10(28.6)	1(2.9)	10(28.6)	2(5.7)	35(100.0)

หมายเหตุ : ^๔ อื่น ๆ ได้แก่ เป็นบางฤดูกาล รวมกับเป็นบางหน่วยงาน

โรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการเพื่อการรักษาพยาบาล (นอกเหนือจากประกันสังคม) เป็นจำนวนเงินต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท ต่อปี รองลงมา คือ 100,001-500,000 บาท และไม่มีค่ารักษาพยาบาลให้ คิดเป็นร้อยละ 74.3 11.4 และ 11.4 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามประเภทของโรงงานที่มีการจัดที่พักอาศัยให้แรงงาน พบว่า ทั้งโรงงานที่จัดและไม่มีการจัดให้ผลที่ตรงกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย ด้านสวัสดิการ เพื่อการรักษาพยาบาล น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาทต่อปี

สวัสดิการค่าอาหาร ปรากฏว่า โรงงานส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 77.1 ไม่มีสวัสดิการ ทางด้านนี้ ส่วนที่เหลืออีก ร้อยละ 14.3 5.7 และ 2.9 มีสวัสดิการค่าอาหารให้กับลูกจ้างแรงงานโดยมีค่าใช้จ่ายปีละ 100,001-500,000 บาท น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท และมากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป และเมื่อจำแนกตามสภาวะการจัดที่พักอาศัยให้แรงงานพบว่า ส่วนใหญ่ของทั้งโรงงานที่จัดและไม่จัดสวัสดิการที่พักอาศัย ให้ผลสอดคล้องกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่ไม่มีสวัสดิการค่าอาหาร

ด้านการศึกษา เช่น ส่งเรียนต่อ พบว่า โรงงานกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 85.7 ไม่มีสวัสดิการด้านการศึกษา มีเพียงร้อยละ 5.7 5.7 และ 2.9 เท่านั้น ที่จัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้กับลูกจ้างบางคน โดยเสียค่าใช้จ่าย ต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท 25,001-50,000 บาท และ 50,001-75,000 บาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา ตามสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย จะเห็นได้ว่า โรงงานส่วนใหญ่ทั้งที่จัดและไม่จัดสวัสดิการที่พักอาศัย จะไม่มีสวัสดิการด้านนี้เหมือนกัน

ด้านสหนาการ เช่น จัดนาเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือร้อยละ 74.3 ไม่มีสวัสดิการด้านสหนาการ ขณะที่โรงงานอีก ร้อยละ 17.1 5.7 และ 2.7 มีสวัสดิการด้านสหนาการและต้องเสียค่าใช้จ่าย น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท 25,001-50,000 บาท และมากกว่า 75,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย ปรากฏว่า โรงงานทั้งที่มีและไม่มีสวัสดิการที่พักอาศัยส่วนใหญ่ จะไม่จัดสวัสดิการด้านสหนาการให้กับลูกจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวม

ค่าที่พักอาศัย พบว่าโรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 62.9 ไม่ได้ให้ค่าที่พักอาศัยกับแรงงาน แต่โรงงานที่เหลือร้อยละ 20.0 11.4 2.9 และ 2.9 ให้ค่าที่พักอาศัยแก่แรงงาน โดยเสียค่าใช้จ่ายปีละ 100,001-500,000 บาท น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท 500,001-750,000 บาท และมากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย กล่าวได้ว่ามีผลตรงกับภาพรวม คือ โรงงานที่จัดและไม่จัดสวัสดิการที่พักอาศัยส่วนใหญ่จะไม่ให้ค่าที่พักอาศัยแก่ลูกจ้างแรงงาน

ค่าพาหนะ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 60.0 ไม่ได้จัดสวัสดิการด้านค่าพาหนะ มีเพียงร้อยละ 17.1 11.4 และ 11.4 ที่จ่ายค่าพาหนะให้กับลูกจ้าง โดยเสียค่าใช้จ่ายต่อปีเท่ากับ มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท และ 100,001-500,000 บาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาทางด้านสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย ปรากฏว่าโรงงานส่วนใหญ่ทั้งที่มีและไม่มีสวัสดิการที่พักอาศัย ไม่มีสวัสดิการค่าพาหนะให้กับแรงงาน

ทางด้านค่าเครื่องแต่งกาย พบว่าโรงงานกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีสวัสดิการค่าเครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า กางเกง และรองเท้า) โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.6 ต้องเสียค่าใช้จ่ายด้านนี้ปีละน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท รองลงมาร้อยละ 40.0 8.6 และ 2.9 เสียค่าใช้จ่ายปีละ 100,001-500,000 มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป และ 500,001-750,000 บาท ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย พบว่าโรงงานที่จัดสวัสดิการที่พักอาศัย ส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายด้านค่าเครื่องแต่งกายประมาณ 100,001-500,000 บาท ต่อปี ขณะที่โรงงานที่ไม่มีสวัสดิการที่พักอาศัย ส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายค่าเครื่องแต่งกาย ไม่เกินปีละ 100,000 บาท

เงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม พบว่าโรงงานส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.3 จัดเงินสวัสดิการช่วยเหลือเมื่อพนักงาน หรือ พ่อ-แม่ และบุตร ถึงแก่กรรม โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาทต่อปี รองลงมา ร้อยละ 17.1 14.3 และ 2.7 เสียค่าใช้จ่ายระหว่าง 50,001-100,000 บาท 100,001-500,000 บาท และ 25,001-50,000 บาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาทางด้านสภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย ปรากฏว่าโรงงานทั้งที่มีและไม่มีสวัสดิการที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ จะมีสวัสดิการทางด้านเงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม ด้วย และจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาทต่อปี ซึ่งตรงกับภาพรวม

สวัสดิการอื่น ๆ ได้แก่ เงินค่าคลอดบุตร รถรับส่งพนักงาน เบี้ยชยัน และเงินช่วยเหลือกรณีไฟไหม้บ้าน พบว่า มีโรงงานเพียงส่วนน้อย ที่มีสวัสดิการอื่น ๆ ดังกล่าว โดยร้อยละ 5.7 2.9 2.9 และ 2.9 ต้องเสียค่าใช้จ่าย ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 25,000 บาท 25,001-50,000 บาท 50,001-100,000 บาท และ 100,001-500,000 บาท ตามลำดับ ขณะที่โรงงานที่มีและไม่มีสวัสดิการที่พิกอาศัย ส่วนใหญ่จะไม่มีสวัสดิการอื่น ๆ (โปรดดูตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำนวนตามประเภทค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการและสภาวะปัจจุบัน
เกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยให้แรงงาน

ค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการ (ต่อปี)	สภาวะการจัดสวัสดิการที่พักอาศัย		รวม
	จัด	ไม่ได้จัด	
1. ค่ารักษาพยาบาล (นอกเหนือจากประกันสังคม)			
- ไม่มี	3(8.6)	1(2.9)	4(11.4)
- มี (บาท)			
< 100,000 บาท	16(45.7)	10(28.6)	26(74.3)
100,001- 500,000 บาท	3(8.6)	1(2.9)	4(11.4)
500,001- 750,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
2. ค่าอาหาร			
- ไม่มี	18(51.4)	9(25.7)	27(77.1)
- มี (บาท)			
< 100,000	1(2.9)	1(2.9)	2(5.7)
100,001- 500,000 บาท	3(8.6)	2(5.7)	5(14.3)
500,001- 750,000 บาท	-	-	-
มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
3. ด้านการศึกษา เช่น ส่งลูกจ้างแรงงานบางคนเรียนต่อ			
- ไม่มี	20(57.1)	10(28.6)	30(85.7)
- มี (บาท)			
< 25,000 บาท	1(2.9)	1(2.9)	2(5.7)
25,001- 50,000 บาท	1(2.9)	1(2.9)	2(5.7)
50,001- 75,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการ (ต่อปี)	สถานะการจัดสวัสดิการที่ปกติ		รวม
	จัด	ไม่ได้จัด	
4. ด้านสินทนาการ เช่น จัคน่าเที่ยว			
- ไม่มี	19(54.3)	7(20.0)	26(74.3)
- มี (บาท)			
< 25,000 บาท	1(2.9)	5(14.3)	6(17.1)
25,001- 50,000 บาท	2(5.7)	-	2(5.7)
50,001- 75,000 บาท	-	-	-
มากกว่า 75,000 บาทขึ้นไป	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
5. ค่าที่พักอาศัย (ต่อปี)			
- ไม่มี	12(34.3)	10(28.6)	22(62.9)
- มี (บาท)			
< 100,000 บาท	4(11.4)	-	4(11.4)
100,001- 500,000 บาท	5(14.3)	2(5.7)	7(20.0)
500,001- 750,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
6. ค่าพาหนะ (ต่อปี)			
- ไม่มี	13(37.1)	8(22.9)	21(60.0)
- มี (บาท)			
< 100,000	2(5.7)	2(5.7)	4(11.4)
100,001- 500,000 บาท	2(5.7)	2(5.7)	4(11.4)
500,001- 750,000 บาท	-	-	-
มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป	6(17.1)	-	6(17.1)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)

หมายเหตุ : สวัสดิการค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะ ผู้ประกอบการจัดให้ลูกจ้างแรงงานบางกลุ่มเท่านั้น

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการ (ต่อปี)	สถานะการจัดสวัสดิการที่หักภาษี		รวม
	จัด	ไม่ได้จัด	
7. ค่าเครื่องแต่งกาย (บาท)			
< 100,000 บาท	8(22.9)	9(25.7)	17(48.6)
100,001- 500,000 บาท	12(34.3)	2(5.7)	14(40.0)
500,001- 750,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
มากกว่า 750,000 บาทขึ้นไป	2(5.7)	1(2.9)	3(8.6)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
8. เงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม (บาท)			
- ไม่มี	2(5.7)	1(2.9)	3(8.6)
- มี (บาท)			
< 25,000 บาท	12(34.3)	7(20.0)	19(54.3)
25,001- 50,000 บาท	1(2.9)	1(2.9)	2(5.7)
50,001- 100,000 บาท	4(11.4)	2(5.7)	6(17.1)
100,001- 500,000 บาท	4(11.4)	1(2.9)	5(14.3)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
9. อื่น ได้แก่ ค่าคลอดบุตร รถรับ-ส่ง เบี้ยขยัน และเงินช่วยเหลือไฟไหม้บ้าน			
- ไม่มี	20(57.1)	10(28.6)	30(85.7)
- มี (บาท)			
< 25,000 บาท	1(2.9)	1(2.9)	2(5.7)
25,001- 50,000 บาท	-	1(2.9)	1(2.9)
50,001- 100,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
100,001- 500,000 บาท	1(2.9)	-	1(2.9)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)

หมายเหตุ : โรงงานส่วนใหญ่จะให้สวัสดิการค่าแต่งกาย (เสื้อ กางเกง และรองเท้า) เฉพาะแรงงานที่บรรจุเข้าทำงานแล้วเท่านั้น โดยจัดให้ 3 ชุดในปีแรก และจัดให้อีก 2 ชุด ในปีต่อ ๆ ไป

2. นโยบายการจัด วิธีดำเนินการ ปัญหาที่พบ และวิธีการแก้ไข ของผู้ประกอบการ ในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ได้แก่ การดำเนินการจัด เหตุผลที่จัด กฎเกณฑ์ ในการพักอาศัย รายละเอียดเกี่ยวกับที่พักที่จัดให้การลงทุน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ปัญหาที่พบ และวิธีดำเนินการแก้ไข ปัญหา

ในด้านเหตุผลที่จัดสวัสดิการที่พักอาศัยให้แรงงาน กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ (17 โรงงาน) ให้เหตุผลว่า เป็นเพราะแรงงานมาจากต่างจังหวัดและไม่มีที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา คือ เพื่อเป็นปัจจัยหนึ่งในการได้แรงงานเพิ่มมากขึ้น และ เพื่อความสะดวกในการวางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 22.9 (8 โรงงาน) และ 17.1 (6 โรงงาน) ตามลำดับ

จากการพิจารณาเป็นรายละเอียดพบว่า เหตุผลทั้ง 7 ประการ ในการจัดสวัสดิการให้แรงงาน โดยเฉพาะเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของแรงงานที่ได้ในสวัสดิการที่พักแล้ว พบว่าส่วนใหญ่ที่มีเหตุผลดังกล่าว ก็เพื่อจัดให้กลุ่มอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ พนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด แรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง พนักงานที่ยังเป็นโสด และพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

สำหรับกฎเกณฑ์ในการพักอาศัยสำหรับแรงงาน กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ เน้นเพื่อสร้างวินัยให้กับแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.6 (17 โรงงาน) รองลงมา คือ จัดที่พักให้เฉพาะคนโสดและ เพื่อให้พร้อมที่จะทำงานล่วงเวลาเมื่อมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 42.9 (15 โรงงาน) และ 40.0 (14 โรงงาน) ตามลำดับ

จากการพิจารณา ข้อปฏิบัติหรือกฎเกณฑ์สำหรับแรงงานเป็นรายชื่อ โดยเฉพาะเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พักแล้ว พบว่าส่วนใหญ่ข้อปฏิบัติหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีไว้สำหรับ กลุ่มอื่น ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น (โปรดดูตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวนตามเหตุผลที่จัดสวัสดิการที่พนักงาน กฏเกณฑ์ในการพักอาศัย ของแรงงาน และประเภทของลูกจ้างแรงงาน ที่ได้รับสวัสดิการที่พนักงาน

เหตุผลที่จัดสวัสดิการ และ กฏเกณฑ์ในการพักอาศัย*	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พนักงาน				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ	
เหตุผลที่จัดสวัสดิการให้แรงงาน					
1. แรงงานไม่มีความสะดวก ในการเดินทางหรือต้อง ใช้เวลานานในการเดิน ทางมาทำงาน	-	1(16.7)	-	5(83.3)	6(100.0)
2. ระบบการทำงานเป็นผลัด หรือ กะ	-	-	1(20.0)	4(80.0)	5(100.0)
3. แรงงานมาจากต่างจังหวัด และไม่มีที่พักอาศัย	-	3(17.6)	2(11.8)	12(70.6)	17(100.0)
4. เพื่อความสะดวกในการ วางแผนการผลิต	2(33.3)	1(16.7)	-	3(50.0)	6(100.0)
5. เพื่อเป็นปัจจัยหนึ่งในการ ได้แรงงานเพิ่มมากขึ้น	-	2(25.0)	1(12.5)	5(62.5)	8(100.0)
6. เพื่อให้แรงงาน และ นายจ้างมีความสัมพันธ์กัน มากขึ้น	-	1(50.0)	-	1(50.0)	2(100.0)
7. แรงงานไม่มีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	2(100.0)	-	-	-	2(100.0)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

เหตุผลที่จัดสวัสดิการ และ กฎเกณฑ์ในการพักอาศัย*	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ	
ข้อปฏิบัติหรือกฎเกณฑ์สำหรับ แรงงาน					
1. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของ ที่พักอาศัยเพื่อสร้างวินัย ให้กับแรงงาน	-	3(17.6)	2(11.8)	12(70.6)	17(100.0)
2. พร้อมทั้งจะทำงานล่วงเวลา เมื่อมีความจำเป็น	2(14.3)	2(14.3)	2(14.3)	8(57.1)	14(100.0)
3. จัดที่พักให้เฉพาะคนโสด	-	2(13.3)	1(6.7)	12(80.0)	15(100.0)
4. จัดที่พักให้เฉพาะแรงงาน ที่ทำงานล่วงเวลาแล้ว กลับบ้านไม่ได้	-	1(20.0)	1(20.0)	3(60.0)	5(100.0)
5. กรณีลูกจ้างแต่งงานแล้วไม่ อนุญาตให้เอาครอบครัวมาพัก ด้วย	-	-	-	1(100.0)	1(100.0)

หมายเหตุ : * คอยได้มากกว่า 1 คำตอบ

: อื่น ๆ ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัดซึ่งโรงงานไปรับมาเอง
เฉพาะพนักงานที่ยังเป็นโสด และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่จัดที่พักอาศัยให้แรงงาน ส่วนใหญ่จะจัดที่พักให้อยู่ภายนอก โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมา คือ จัดให้ทั้งภายในและภายนอกโรงงาน และจัดให้อยู่ภายในบริเวณโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และ 4.3 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามประเภทของแรงงาน พบว่าทุกประเภทให้ผลที่ตรงกับภาพรวม คือ ส่วนใหญ่ จัดที่พักบริเวณภายนอกโรงงาน

ลักษณะที่พักอาศัย ส่วนใหญ่เป็นที่พักลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ บ้านแถวผนังก่ออิฐ 2 ชั้น และ 3 ชั้น หอพักตึก 4 ชั้น และโรงนอนชั้นเดียว รองลงมาเป็นแฟลต และบ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว และเมื่อพิจารณาตามประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัยแล้วพบว่า แรงงานประเภทอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะพักในแฟลต ขณะที่ประเภทหัวหน้างาน แรงงานทุกคน และแรงงานต่างด้าวที่พักส่วนใหญ่จะเป็นที่พักลักษณะอื่น ๆ ซึ่งตรงกับภาพรวม

ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับห้องพัก ทางด้านพื้นที่ของห้องพัก พบว่า ห้องพักที่โรงงานส่วนใหญ่ จัดให้แรงงานพัก จะมีขนาด 26-50 ตร.ม. รองลงมา มีขนาดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตร.ม. และเป็น และเป็นที่น่าสังเกตว่า ห้องพักของหัวหน้างานหรือแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่จะมีขนาดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตร.ม. ขณะที่ห้องพักของแรงงานทั่วไป ส่วนใหญ่จะมีขนาด 26-50 ตร.ม.

ทางด้านจำนวนคนพัก (ต่อห้อง) โรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 72.7 จะจัดให้พนักงานพักห้องละ 1-2 คน ที่เหลืออีกร้อยละ 9.1 9.1 และ 9.1 จัดให้พนักงานพักห้องละ 3-4 คน 5-10 คน และมากกว่า 10 คนขึ้นไป ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามประเภทของแรงงาน พบว่า แรงงานต่างด้าวและหัวหน้างานทั้งหมดจะพักห้องละ 1-2 คน เช่นเดียวกัน แต่ถ้าเป็นแรงงานทั่วไป โรงงานจะให้พักห้องละ 5-10 คน ซึ่งสอดคล้องกับขนาดของห้องพัก กล่าวคือ ถ้าห้องพักมีขนาด น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ตร.ม. โรงงานจะจัดให้พนักงานพัก 1-2 คน แต่ห้องพักมีขนาดใหญ่กว่า 25 ตร.ม. โรงงานก็จะจัดให้พักมากกว่า 2 คน

สำหรับจำนวนห้องพักทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 40.9 จะมีห้องพักให้กับพนักงานเพียง 1-5 ห้อง รองลงมา ร้อยละ 36.3 13.6 และ 9.1 จะมีห้องพักทั้งหมด มากกว่า 20 ห้องขึ้นไป 11-20 ห้อง และ 6-10 ห้อง ตามลำดับ และถ้าจำแนกตามประเภทของแรงงาน ปรากฏว่าโรงงานที่มีสวัสดิการที่พักอาศัยให้แรงงานประเภทอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีห้องพัก 1-5 ห้อง ขณะที่โรงงานที่จัดที่พักให้กับแรงงานเฉพาะหัวหน้างาน และแรงงานทุกคน ส่วนใหญ่จะมีห้องพักมากกว่า 20 ห้องขึ้นไป (โปรดดูตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำแนกตามรายละเอียดเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่จัดให้คนงาน และประเภทของแรงงานที่ได้ในสวัสดิการที่พักอาศัย

รายละเอียดเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่จัดให้คนงาน	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย				รวม
	เฉพาะแรงงานต่างด้าว	เฉพาะระดับหัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ (1)	
บริเวณที่พักอาศัย					
1. จัดสถานที่พักภายในบริเวณโรงงาน	-	-	1(4.3)	-	1(4.3)
2. จัดสถานที่พักภายนอกโรงงาน	2(8.7)	4(17.4)	1(4.3)	13(56.5)	20(87.0)
3. จัดสถานที่พักทั้งภายในและภายนอกโรงงาน	-	-	-	2(8.7)	2(8.7)
รวม	2(8.7)	4(17.4)	2(8.7)	15(65.2)	23(100.0)
ลักษณะที่พักอาศัย					
1. บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้	-	1(4.3)	-	-	1(4.3)
2. บ้านแถวผนังก่ออิฐชั้นเดียว	-	-	-	2(8.7)	2(8.7)
3. แฟลต	1(4.3)	1(4.3)	-	7(30.4)	9(39.1)
4. อื่น ๆ (2)	1(4.3)	2(8.7)	2(8.7)	6(26.1)	11(47.8)
รวม	2(8.7)	4(17.4)	2(8.7)	15(65.2)	23(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ (1) ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง เฉพาะพนักงานที่ยังเป็นโสด และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

: อื่น ๆ (2) ได้แก่ บ้านแถวผนังก่ออิฐ 2 ชั้น บ้านแถวผนังก่ออิฐ 3 ชั้น ทอพักตึก 4 ชั้น และโรงนอนชั้นเดียว

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รายละเอียดเกี่ยวกับที่พัก อาศัยที่จัดให้คนงาน	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ (1)	
ห้องพัก					
- พื้นที่ (ม²)					
< 25	2(9.1)	2(9.1)	-	5(22.7)	9(40.9)
26-50	-	1(4.5)	2(9.1)	7(31.8)	10(45.5)
51-150	-	-	-	2(9.1)	2(9.1)
มากกว่า 151 ม ² ขึ้นไป	-	-	-	1(4.5)	1(4.5)
รวม	2(9.1)	3(13.6)	2(9.1)	15(68.2)	22(100.0)
- จำนวนคนพัก (ค่อห้อง)					
1 - 2 คน	2(9.1)	3(13.6)	-	11(50.0)	16(72.7)
3 - 4 คน	-	-	-	2(9.1)	2(9.1)
5 - 10 คน	-	-	2(9.1)	-	2(9.1)
มากกว่า 10 คน ขึ้นไป	-	-	-	2(9.1)	2(9.1)
รวม	2(9.1)	3(13.6)	2(9.1)	15(68.2)	22(100.0)
- จำนวนห้องทั้งหมด					
1 - 5 ห้อง	2(9.1)	1(4.5)	-	6(27.3)	9(40.9)
6 - 10 ห้อง	-	-	-	2(9.1)	2(9.1)
11 - 20 ห้อง	-	-	-	3(13.6)	3(13.6)
มากกว่า 20 ห้องขึ้นไป	-	2(9.1)	2(9.1)	4(18.2)	8(36.3)
รวม	2(9.1)	3(13.6)	2(9.1)	15(68.2)	22(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ (1) ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไป
รับมาเอง เฉพาะพนักงานที่ยังเป็นโสด และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่โรงงานมีการจัดที่พักให้แรงงาน โดยลงทุนซื้อที่ดินและปลูกสร้างที่พักอาศัยเอง มีจำนวนทั้งสิ้น 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15 และ เมื่อจำแนกตามประเภทของแรงงาน แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จัดที่พักให้กับกลุ่มลูกจ้างแรงงานระดับหัวหน้างาน ใช้เงินลงทุนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 ในขณะที่กลุ่มที่จัดให้กับลูกจ้างแรงงานทุกคน ใช้เงินลงทุนประมาณ 1,000,000-10,000,000 บาท และมากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 33.3 ตามลำดับ

สำหรับโรงงานที่จัดที่พักอาศัยให้กับแรงงานโดยการเช่าจากคนอื่น มีจำนวน 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 85 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 88.2 จะเสียค่าเช่าประมาณเดือนละ 1,001-5,000 บาท ต่อห้อง รองลงมาร้อยละ 5.9 และ 5.9 จะเสียค่าเช่าต่อห้องเดือนละ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท และมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป และเมื่อพิจารณาตามประเภทของแรงงานพบว่า โรงงานที่จัดที่พักอาศัยให้กับแรงงาน ประเภทอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ พนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด แรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง พนักงานที่ยังเป็นโสด และพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้ ส่วนใหญ่จะเสียค่าเช่าเดือนละ 1,001-5,000 บาท เช่นเดียวกับโรงงานที่จัดสวัสดิการที่พักอาศัยให้เฉพาะระดับหัวหน้างาน และเฉพาะแรงงานต่างด้าว ซึ่งตรงกับภาพรวม

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในที่พักอาศัย ทางด้านค่าน้ำและค่าไฟฟ้า ปรากฏว่า โรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 65.2 เป็นผู้รับภาระทั้งหมด รองลงมาร้อยละ 21.7 ลูกจ้างแรงงานเป็นผู้รับภาระบางส่วน มีเพียงร้อยละ 13.0 เท่านั้นที่ลูกจ้างต้องรับภาระทั้งหมด และถ้าจำแนกตามประเภทของแรงงาน ผลที่ได้จะตรงกับภาพรวม คือ โรงงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะเป็นผู้รับภาระทั้งหมด

สำหรับค่าเช่าที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 69.6 จะเป็นผู้จ่ายทั้งหมด ขณะที่ร้อยละ 26.1 และ 4.2 ลูกจ้างเป็นผู้จ่ายบางส่วน และลูกจ้างจ่ายเองทั้งหมด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามประเภทของแรงงาน จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่จัดที่พักอาศัยให้ลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับภาระค่าที่พักอาศัยทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับภาพรวม (โปรดดูตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 จำนวน(ร้อยละ)ของผู้ประกอบการ จำแนกตามรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายที่หัก และประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่หักภาษี

รายละเอียดเกี่ยวกับที่หัก ภาษีที่จัดให้คนงาน	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่หักภาษี				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ	
การลงทุนเกี่ยวกับสวัสดิการ ที่หักภาษี					
- โรงงานลงทุนซื้อที่ดินและปลูก สร้างอาคารทั้งหมดใช้เงินลงทุน ประมาณ					
< 1,000,000 บาท	-	1(33.3)	-	-	1(33.3)
1,000,001-10,000,000	-	-	1(33.3)	-	1(33.3)
มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป	-	-	1(33.3)	-	1(33.3)
รวม	-	1(33.3)	2(66.7)	-	3(100.0)
- โรงงานเช่าจากคนอื่น โฉนด ค่าเช่าประมาณ เดือนละ/ห้อง					
< 1,000 บาท	-	-	-	1(5.9)	1(5.9)
1,001-5,000 บาท	2(11.8)	2(11.8)	-	11(64.7)	15(88.2)
5,001-10,000 บาท	-	-	-	-	-
มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	-	-	-	1(5.9)	1(5.9)
รวม	2(11.8)	2(11.8)	-	13(76.5)	17(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับ
มาเอง และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

รายละเอียดเกี่ยวกับที่พัก อาศัยที่จัดให้คนงาน	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ	
ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในที่อยู่อาศัยเป็น ภาระของโรงงาน					
- ค่าน้ำ					
โรงงานจัดหา	2(8.7)	3(13.0)	1(4.3)	9(39.1)	15(65.2)
ลูกจ้างรับภาระบางส่วน	-	1(4.3)	1(4.3)	3(13.0)	5(21.7)
ลูกจ้างรับภาระทั้งหมด	-	-	-	3(13.0)	3(13.0)
รวม	2(8.7)	4(17.4)	2(8.7)	15(65.2)	23(100.0)
- ค่าไฟ					
โรงงานจัดหา	2(8.7)	3(13.0)	1(4.3)	9(39.1)	15(65.2)
ลูกจ้างรับภาระบางส่วน	-	1(4.3)	1(4.3)	3(13.0)	5(21.7)
ลูกจ้างรับภาระทั้งหมด	-	-	-	3(13.0)	3(13.0)
รวม	2(8.7)	4(17.4)	2(8.7)	15(65.2)	23(100.0)
- ค่าที่อยู่อาศัย					
โรงงานจัดหา	2(8.7)	3(13.0)	1(4.3)	10(43.5)	16(69.6)
ลูกจ้างรับภาระบางส่วน	-	1(4.3)	1(4.3)	4(17.4)	6(26.1)
ลูกจ้างรับภาระทั้งหมด	-	-	-	1(4.3)	1(4.3)
รวม	2(8.7)	4(17.4)	2(8.7)	15(65.2)	23(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับ
มาเอง และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ให้ความเห็นว่าปัญหาที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยที่จัดให้กับ
แรงงาน ในเรื่องความสะอาดเป็นปัญหาที่รุนแรงที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาเรื่องการลักขโมยและ
ปัญหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ปัญหาลูกจ้างดื่มสุรา หรือส่งเสียงดังปัญหาลูกจ้างไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ของที่พัก ปัญหาที่จอดรถไม่พอเพียง และปัญหาเกี่ยวกับบุคคลภายนอก มีความรุนแรงเป็นอันดับที่ 2
และ อันดับที่ 3 ตามลำดับ ขณะที่ปัญหาเรื่องการพนัน มีความรุนแรงน้อยที่สุด
(โปรดดูตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ค่าดัชนีความรุนแรงของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยของลูกจ้างแรงงานในโรงงาน ความการรับรู้ของผู้ประกอบการที่จัดที่พักให้แรงงาน

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย	ระดับความรุนแรงของปัญหา							รวม	ค่าดัชนี	ลำดับความรุนแรง
	มากที่สุด						น้อยที่สุด			
	7	6	5	4	3	2	1			
ปัญหาการพ่น	1	1	1	2	3	3	3	14	3.14	7
ปัญหาการทะเลาะวิวาท	1	4	1	5	3	2	0	16	4.31	4
ปัญหาขี้ส้วม	0	2	5	3	3	2	0	15	4.13	5
ปัญหาความแออัด	1	3	3	1	1	5	1	15	3.86	6
ปัญหาการลักขโมย	2	4	6	2	2	0	0	16	5.12	2
ปัญหาความสะอาด	1	3	1	1	1	1	0	18	6.05	1
อื่น ๆ	2	1	0	0	1	0	1	6	4.33	3

หมายเหตุ 1. ค่าดัชนี $[(n_7 \times 7) + (n_6 \times 6) + (n_5 \times 5) + (n_4 \times 4) + (n_3 \times 3) + (n_2 \times 2) + (n_1 \times 1)]$

หาร $(n_7 + n_6 + n_5 + n_4 + n_3 + n_2 + n_1)$

โดยที่ n_7 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 7
 โดยที่ n_6 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 6
 โดยที่ n_5 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 5
 โดยที่ n_4 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 4
 โดยที่ n_3 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 3
 โดยที่ n_2 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 2
 โดยที่ n_1 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นปัญหาเรื่องนั้น ๆ รุนแรง อันดับ 1

2. ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 7 แสดงว่ารุนแรงมากที่สุด

3. โปรดคำถามสำหรับผู้ประกอบการข้อ ก. ข้อย่อยที่ 9 ในภาคผนวก ซึ่งได้ขอให้ผู้ประกอบการเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาในเรื่องที่อยู่อาศัยของแรงงานที่คิดว่า เป็นปัญหามากที่สุด ไปหาน้อยที่สุดจากคำตอบที่ให้ เลือกตอบทั้งหมด 7 ข้อ โดยปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุดจะให้ 7 คะแนน และมีความสำคัญน้อยที่สุดจะให้ 1 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ใช้วิธีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในที่พักอาศัยที่จัดให้ กับแรงงาน โดยพิจารณาจากความร้ายแรงของความผิด ปกติจะเรียกพนักงานที่ทำความผิดมา ตักเตือนก่อน ถ้าไม่เชื่อฟังก็จะไล่ออกจากที่พัก คิดเป็นร้อยละ 51.1 (18 โรงงาน) รองลงมา คือ ให้ออกจ้างแรงงานที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบย้ายออกไปหาที่พักเอง และหักเงินในส่วน ที่ทำให้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 34.3 (12 โรงงาน) และ 22.9 (8 โรงงาน) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของแรงงาน และวิธีการแก้ไขปัญหของผู้ประกอบการ จะเห็นได้ว่า วิธีการแรก คือ ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของความผิด โดยเรียกมาตักเตือนถ้า ไม่เชื่อฟังก็ไล่ออก ส่วนใหญ่จะใช้กับ แรงงานกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ พนักงานรายเดือนที่มาจาก ต่างจังหวัด แรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับมาเอง พนักงานที่ยังเป็นโสด และ พนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้ รองลงมาจะใช้กับระดับหัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 61.1 และ 16.7 ตามลำดับ

วิธีการที่สอง คือ ให้ออกจ้างแรงงานที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ ย้ายออกไปหาที่ พักเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.3 25.0 และ 16.7 จะใช้กับแรงงานประเภทอื่น ๆ ระดับ หัวหน้างาน และแรงงานทุกคน ตามลำดับ ส่วนวิธีที่สาม คือ หักเงินในส่วนที่ทำให้เสียหาย โรงงานส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 จะใช้กับแรงงานประเภทอื่น ๆ รองลงมาจะใช้กับระดับ หัวหน้างาน และแรงงานต่างด้าว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 25.0 ตามลำดับ

สำหรับวิธีที่สี่ คือ ออกกฎระเบียบเพิ่มมากขึ้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 รองลงมาร้อยละ 25.0 และ 25.0 จะใช้กับแรงงานประเภทอื่น ๆ ระดับหัวหน้างาน และแรงงานทุกคน ตาม ลำดับ และแนวทางสุดท้าย คือ แต่งตั้งหัวหน้าหอพัก ดูแลแทนโรงงาน พบว่าโรงงานจะใช้กับ แรงงานประเภทอื่น ๆ และแรงงานทุกคน (โปรดดูตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำนวนตามวิธีดำเนินการแก้ไขปัญหในเรื่องที่อยู่อาศัยและประเภท
ของลูกจ้างแรงงาน

วิธีดำเนินการแก้ไขปัญหา	ประเภทของแรงงานที่ได้รับสวัสดิการที่พึงอาศัย				รวม
	เฉพาะแรงงาน ต่างด้าว	เฉพาะระดับ หัวหน้างาน	แรงงานทุกคน	อื่น ๆ	
- ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของ ความผิด โดยเรียกมาตักเตือน ถ้าไม่เชื่อฟังก็ไล่ออก	2(11.1)	3(16.7)	2(11.7)	11(61.1)	18(100.0)
- ออกกฎระเบียบเพิ่มมากขึ้น	-	1(25.0)	1(25.0)	2(50.0)	4(100.0)
- หักเงินในส่วนที่ทำให้เสียหาย	2(25.0)	2(25.0)	-	4(50.0)	8(100.0)
- ให้ลูกจ้างแรงงานที่ไม่สามารถ ปฏิบัติตามกฎระเบียบย้ายออกไป หากพักเอง	-	3(25.0)	2(16.7)	7(58.3)	12(100.0)
- แต่งตั้งหัวหน้าหอพักดูแลแทนโรงงาน	-	-	1(50.0)	1(50.0)	2(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เฉพาะพนักงานรายเดือนที่มาจากต่างจังหวัด เฉพาะแรงงานที่มาจากต่างจังหวัด ซึ่งโรงงานไปรับ
มาเอง และเฉพาะพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาได้

3. ความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แรงงาน ของผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมเอกชน ได้แก่ ความจำเป็นในการจัด การมีส่วนให้ประสิทธิภาพงานเพิ่มขึ้น ข้อ กำหนดของรัฐบาลเกี่ยวกับที่พักอาศัย วิธีดำเนินการต่อข้อกำหนดดังกล่าว รูปแบบที่พักอาศัย ค่าเช่า ที่ตั้ง รายละเอียดการลงทุน การจัดสวัสดิการเงินกู้ การจัดการกองทุนเงินสะสม และการจัดสร้าง ที่พักอาศัยให้แรงงานในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในการจัดที่พักให้แรงงาน ดังนี้ คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าเป็นต้องจัดให้มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 เพราะแรงงานส่วนใหญ่ มาจากต่างจังหวัดและไม่มีที่พัก รองลงมา คือ สะดวกในการวางแผนการผลิต และทำให้ลูกจ้าง เกิดความผูกพันกับโรงงานมากขึ้นนั้น จัดว่าเป็นความจำเป็นอันดับที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่ไม่จำเป็นต้องจัดที่พักให้ มีเหตุผลสำคัญเป็นอันดับที่ 1 คือ ลูกจ้าง แรงงานพักอาศัยใกล้ ๆ กับบริเวณโรงงาน เหตุผลสำคัญอันดับที่ 2 และที่ 3 คือ ลูกจ้างส่วนใหญ่ เป็นคนในท้องถิ่น มีที่พักเป็นของตนเอง และไม่มีระบบทำงานเป็นผลัดหรือเป็นกะ ตามลำดับ

กลุ่มที่มีความเห็นว่าการจัดที่พักให้แรงงานจะเป็นการส่งเสริมให้ประสิทธิภาพการทำงาน สูงขึ้น โดยมีเหตุผลสนับสนุนอันดับ 1 คือ แรงงานทำงานได้เต็มที่ มีเวลาพักผ่อนเต็มที่ และไม่เสีย เวลาเดินทาง สำหรับเหตุผลสนับสนุนอันดับที่ 2 คือ การผลิตต่อเนื่อง หากขาดแรงงานส่วนใด สามารถเรียกแทนได้ทันที และอันดับที่ 3 คือ ปัญหาการขาด ลา มาสายของแรงงานจะลดลง

กลุ่มที่มีความเห็นว่าการจัดที่พักให้แรงงานไม่มีผลให้ประสิทธิภาพการทำงานของแรงงาน สูงขึ้นโดยให้เหตุผลสนับสนุนอันดับ 1 คือ ขึ้นกับแต่ละบุคคลและประสบการณ์ เหตุผลสนับสนุน อันดับ 2 คือ ลูกจ้างแรงงานสามารถกลับไปพักอาศัยได้บ่อย เสียเวลางาน (โปรดดูตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ลำดับชั้นที่แสดงความมากน้อย ของความจำเป็นในการจัดที่พักให้แรงงาน และการมีส่วนร่วมในประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้นเมื่อมีการจัดที่พักให้แรงงานตามการเรียนรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยให้แรงงาน

ความจำเป็นในการจัด/การมีส่วนร่วมให้ประสิทธิภาพงานเพิ่ม	ระดับความสำคัญ					รวม	ค่าดัชนี	ลำดับความรุนแรง
	มากที่สุด				น้อยที่สุด			
	1	2	3	4	5			
จำเป็นต้องจัดที่พักอาศัยให้แรงงานเพราะ*								
- แรงงานส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัดและไม่มีที่พัก	11	2	1	1	-	15	1.46	1
- สะดวกในการสร้างระเบียบวินัยให้กับลูกจ้างแรงงาน	3	-	3	3	4	13	3.38	4
- สะดวกในการวางแผนการผลิต เช่น ให้ทำงานล่วงเวลาได้ทันที	-	8	3	2	1	14	2.71	2
- ทำให้ลูกจ้างแรงงานเกิดความผูกพันกับโรงงานมากขึ้น	3	4	5	2	3	17	2.88	3
- ช่วยลดปัญหาการขาด ลา มาสายของลูกจ้างแรงงาน	-	3	3	6	3	15	3.60	5
ไม่มีความจำเป็นต้องจัดที่พักอาศัยให้แรงงานเพราะ*								
- ลูกจ้างแรงงานพักอาศัยใกล้ ๆ กับบริเวณโรงงาน	10	4	2	-	-	16	1.50	1
- มีสวัสดิการรถรับ-ส่งพนักงาน	-	1	2	2	-	5	3.20	4
- มีสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยอยู่แล้ว	-	-	1	1	3	5	4.40	5
- ไม่มีระบบทำงานเป็นผลัด หรือเป็นกะ	3	4	2	1	-	10	2.10	3
- ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น มีที่พักอาศัยเอง	3	6	3	-	-	12	2.00	2
การจัดที่พักให้ส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้นเพราะ*								
- การผลิตต่อเนื่อง หากขาดแรงงานส่วนใดสามารถเรียกแทนได้ทันที	10	8	2	1	3	24	2.12	2
- แรงงานทำงานได้เต็มที่ มีเวลาพักผ่อนเต็มที่ และไม่เสียเวลาเดินทาง	12	7	5	1	-	25	1.80	1
- แรงงานไม่ย้ายงานบ่อย ๆ และมีความชำนาญมากขึ้น	3	4	4	7	3	21	3.14	4
- ปัญหาการขาด ลา มาสายของแรงงานจะลดลง	2	4	8	8	1	23	3.09	3
- แรงงานมีความรู้สึกผูกพันกับโรงงานมากขึ้น	4	3	6	3	11	27	3.51	5

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ความจำเป็นในการจัด/การมีส่วนให้ประสิทธิภาพงานเพิ่ม	ระดับความสำคัญ			รวม	ค่าดัชนี	ลำดับความรุนแรง
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	1	2	3			
การจัดที่ทักไม่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของแรงงานเพราะ**						
- ขึ้นแต่ละบุคคล และประสบการณ์	2	-	-	2	1.0	1
- ลูกจ้างแรงงานสามารถกลับที่ทักอาศัยได้บ่อย เสียเวลางาน	1	1	-	2	1.5	2

หมายเหตุ 1. ค่าดัชนี $[(n_6 \times 6) + (n_5 \times 5) + (n_4 \times 4) + (n_3 \times 3) + (n_2 \times 2) + (n_1 \times 1)]$

หารด้วย $(n_6 + n_5 + n_4 + n_3 + n_2 + n_1)$

โดยที่ n_6 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 6

โดยที่ n_5 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 5

โดยที่ n_4 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 4

โดยที่ n_3 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 3

โดยที่ n_2 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 2

โดยที่ n_1 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่ลงความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 1

ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 6 แสดงว่ารุนแรงมากที่สุด

ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ารุนแรงน้อยที่สุด

2. ค่าดัชนี $[(n_3 \times 3) + (n_2 \times 2) + (n_1 \times 1)]$ หารด้วย $(n_3 + n_2 + n_1)$

โดยที่ n_3 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่มีความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 3

โดยที่ n_2 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่มีความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 2

โดยที่ n_1 หมายถึง จำนวนผู้ประกอบการที่มีความเห็นว่าเป็นเหตุผลนั้น ๆ มีความสำคัญ อันดับ 1

ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 3 แสดงว่ารุนแรงมากที่สุด

ความหมายของค่าดัชนี ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ารุนแรงน้อยที่สุด

ในกรณีที่รัฐบาลกำหนดให้การจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการขออนุญาตเปิดโรงงาน กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโรงงาน หากอยู่ห่างไกลแหล่งชุมชนก็ควรมีการจัดหาที่พักอาศัย แต่ถ้าอยู่ใกล้แหล่งชุมชนก็ไม่มี ความจำเป็น โดยโรงงานอาจจัดที่อยู่อาศัยบางส่วนสำหรับแรงงานที่มาจากต่างจังหวัดและไม่สามารถหาที่พักอาศัยได้เอง และรัฐบาลควรศึกษาสภาพและความคิดเห็นของแรงงานว่ามีความต้องการที่อยู่อาศัยหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 68.6 รองลงมา คือ ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโรงงาน และรัฐบาลควรศึกษาสภาพและความคิดเห็นของแรงงานว่ามีความต้องการหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 5.8 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตามประเภทการมีสวัสดิการ เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย พบว่าทั้งกลุ่มที่มีและไม่มีการจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ให้ผลตรงกับภาพรวม

ความคิดเห็นต่อวิธีดำเนินการต่อข้อกำหนดของรัฐบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นว่า ต้องศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน ก่อนตัดสินใจให้ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา คือ เสนอให้รัฐบาลศึกษาความต้องการของแรงงานหลาย ๆ สภาพาก่อน กำหนดนโยบายขึ้น และรับแรงงานเฉพาะคนในท้องถิ่นหรืออยู่ใกล้โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 17.1 ตามลำดับ เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามประเภทการมีสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย พบว่ากลุ่มที่มีสวัสดิการเงินกู้ส่วนใหญ่ จะดำเนินการโดยรับแรงงานเฉพาะคนในท้องถิ่น หรือ อยู่ใกล้โรงงาน ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีการจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่จะดำเนินการ โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนก่อนตัดสินใจดำเนินการ (โปรดดูตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำแนกตามข้อกำหนดของรัฐบาลเกี่ยวกับที่พักอาศัย และการที่มีสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

ความคิดเห็นต่อข้อกำหนดของรัฐบาลเกี่ยวกับที่พักอาศัย/วิถีดำเนินการต่อข้อกำหนดดังกล่าว	สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย		รวม
	มี	ไม่มี	
กำหนดให้เป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการขออนุญาตเปิดโรงงาน			
1. เป็นการสร้างภาระให้กับโรงงานมากขึ้น และจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น โรงงานอยู่ไม่ได้	1(2.9)	-	1(2.9)
2. ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโรงงาน หากอยู่ห่างไกลแหล่งชุมชนก็ควรมีการจัดหาที่พักอาศัย แต่ถ้าอยู่ใกล้แหล่งชุมชนก็ไม่มีควมจำเป็น โดยโรงงานอาจจัดที่อยู่อาศัยบางส่วนสำหรับแรงงานที่มาจากต่างจังหวัดและไม่สามารถหาที่พักอาศัยได้เอง	2(5.7)	5(14.3)	7(20.0)
3. รัฐบาลควรศึกษาสภาพและความคิดเห็นของแรงงานว่ามีความต้องการที่อยู่อาศัยหรือไม่	1(2.9)	1(2.9)	2(5.8)
4. ข้อ 2 และ ข้อ 3	9(25.5)	15(42.9)	24(68.6)
5. ข้อ 1 และ ข้อ 4	-	1(2.9)	1(2.9)
รวม	13(37.0)	22(63.0)	35(100.0)

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อข้อกำหนดของรัฐบาลเกี่ยวกับที่พักอาศัย/วิธีดำเนินการ ต่อข้อกำหนดดังกล่าว	สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย		รวม
	มี	ไม่มี	
วิธีดำเนินการต่อข้อกำหนดดังกล่าวของรัฐบาล			
1. พยายามลดการใช้แรงงานลงให้เหลือน้อยที่สุดแล้วใช้เครื่องจักรแทน	1(2.9)	1(2.9)	2(5.8)
2. รับแรงงานเฉพาะคนในท้องถิ่น หรืออยู่ใกล้โรงงาน	4(11.4)	2(5.7)	6(17.1)
3. เสนอให้รัฐบาลศึกษาความต้องการของแรงงานหลาย ๆ สถานภาพก่อน กำหนดนโยบายขึ้น	2(5.7)	5(14.3)	7(20.0)
4. โรงงานจะจ่ายเป็นเงินทดแทนค่าเช่าบ้านให้ตามความสำคัญของตำแหน่ง งานของลูกจ้าง	-	1(2.9)	1(2.9)
5. จัดหาที่พักอาศัยให้แรงงานโดยกำหนดเป็นสวัสดิการของโรงงาน	1(2.9)	3(8.6)	4(11.5)
6. ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนก่อนตัดสินใจดำเนินการ	3(8.6)	7(19.8)	10(28.4)
7. อื่น ๆ	2(5.7)	3(8.6)	5(14.3)
รวม	13(37.2)	22(62.8)	35(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ คือ ตอบข้อ 1 และ 4 ตอบข้อ 1 และ 6 ตอบข้อ 3 และ 4 ตอบข้อ 1-3 และ 6 และตอบข้อ 1-4

สำหรับความเห็นต่อกรณีที่โรงงานต้องจัดหาที่พักอาศัยให้ลูกจ้างแรงงานในอนาคตกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ต้องการสร้างที่พักอาศัยเป็นอาคารแนวตั้งมีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.6 และที่ต้องการสร้างเป็นอาคารเรือนแถว มีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.4

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการสวัสดิการที่พักอาศัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พักตั้งแต่ 25% ลงมา 26-50% 51-75% และมากกว่า 75% ขึ้นไป ให้ผลตรงกัน คือ ส่วนใหญ่ต้องการสร้างเป็นอาคารแนวตั้งสูง 3-4 ชั้น และมีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ต้องการสร้างอาคารแบบเรือนแถว พบว่ากลุ่มที่มีจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการสวัสดิการที่พักอาศัยไม่เกิน 25% จะสร้างเรือนแถวสูง 1-2 ชั้น และ 3-4 ชั้น ในจำนวนเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 2.9 และต้องการห้องพักจำนวนไม่เกิน 25 ห้อง ในขณะที่กลุ่มที่มีจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พักอยู่ในช่วง 26-50% ส่วนใหญ่ต้องการเรือนแถวสูง 1-2 ชั้น คิดเป็นร้อยละ 8.6 และต้องการจำนวนห้องพัก 3 ระดับ คือ ไม่เกิน 25 ห้อง จำนวน 51-100 ห้อง และมากกว่า 100 ห้องขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พักอยู่ในช่วง 51-75% ส่วนใหญ่ต้องการเรือนแถวสูง 1-2 ชั้น จำนวน 26-50 ห้อง และสุดท้ายคือ กลุ่มที่มีจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พัก มากกว่า 75% ขึ้นไปส่วนใหญ่ต้องการเรือนแถวสูง 1-2 ชั้น และห้องพักจำนวนไม่เกิน 25 ห้อง

ในด้านทำเลที่ตั้งของอาคารพักอาศัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พักทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีจำนวนลูกจ้างที่ที่ต้องการที่พักไม่เกิน 25% 26-50% 51-75% และมากกว่า 75% ขึ้นไป ให้ผลตรงกัน คือ ส่วนใหญ่ต้องการให้อาคารพักอาศัยอยู่ใกล้กับโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.8 32.4 23.5 และ 11.8 ตามลำดับ

ในด้านแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการก่อสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนลูกจ้างแรงงานที่คาดว่าจะต้องการที่พักจำนวนไม่เกิน 25% ส่วนใหญ่จะกู้ยืมเงินลงทุนจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนลูกจ้าง ซึ่งต้องการที่พัก 26-50% และ จำนวน 51-75% มีความเห็นตรงกัน คือ จะกู้ยืมเงินลงทุนจากสถาบันการเงินหรือใช้เงินของโรงงานบางส่วนและกู้ยืมจากสถาบันการเงินบางส่วน และกลุ่มสุดท้ายที่มีจำนวนลูกจ้างที่ต้องการ ตั้งแต่ 75% ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะใช้เงินของโรงงานบางส่วนและกู้ยืมจากสถาบันการเงินบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 11.8

(โปรดดูตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำนวนตามความคิดเห็นต่อรูปแบบ ท่าเลที่ตั้ง การลงทุน และจำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการที่พักอาศัย ในกรณีที่โรงงานต้องจัดหาที่พักให้ลูกจ้างแรงงาน

รูปแบบ/ท่าเลที่ตั้ง/การลงทุนเกี่ยวกับที่พักอาศัย ของโรงงาน	จำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการสวัสดิการที่พักอาศัย (%)				รวม
	< 25	26-50	51-75	>76	
รูปแบบที่พักอาศัย					
1. อาคารแนวตั้ง เช่น อพาร์ทเมนต์ คอนโดฯ					
สูง 1-2 ชั้น	-	-	2(11.8)	-	2(11.8)
สูง 3-4 ชั้น	1(5.9)	7(41.2)	4(23.5)	-	12(70.6)
สูง 5-6 ชั้น	-	-	-	2(11.8)	2(11.8)
สูงตั้งแต่ 7 ชั้นขึ้นไป	-	1(5.9)	-	-	1(5.9)
รวม	1(5.9)	8(47.1)	6(35.3)	2(11.8)	17(100.0)
จำนวน < 50 ห้อง	-	4(23.5)	3(17.6)	-	7(41.2)
จำนวน 51-100 ห้อง	1(5.9)	4(23.5)	1(5.9)	1(5.9)	7(41.2)
จำนวน 101-150 ห้อง	-	-	2(11.8)	-	2(11.8)
จำนวนมากกว่า 150 ห้องขึ้นไป	-	-	-	1(5.9)	1(5.9)
รวม	1(5.9)	8(47.1)	6(35.3)	2(11.8)	17(100.0)
2. เรือนแถว เช่น ทาวน์เฮ้าส์					
สูง 1-2 ชั้น	1(2.9)	3(8.6)	5(14.3)	2(5.7)	11(31.4)
สูง 3-4 ชั้น	1(2.9)	-	-	-	1(2.9)
รวม	2(5.8)	3(8.6)	5(14.3)	2(5.7)	12(100.0)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

รูปแบบ/ทำเลที่ตั้ง/การลงทุนเกี่ยวกับที่พักอาศัย ของแรงงาน	จำนวนลูกจ้างที่คาดว่าจะต้องการสวัสดิการที่พักอาศัย (%)				รวม
	< 25	26-50	51-75	>76	
จำนวน < 25 ห้อง	2(16.7)	1(8.3)	2(16.7)	2(16.7)	7(58.3)
จำนวน 26-50 ห้อง	-	-	3(25.0)	-	3(25.0)
จำนวน 51-100 ห้อง	-	1(8.3)	-	-	1(8.3)
จำนวนมากกว่า 100 ห้องขึ้นไป	-	1(8.3)	-	-	1(8.3)
รวม	2(16.7)	3(25.0)	5(41.7)	2(16.7)	12(100.0)
3. ทำเลที่ตั้งอาคารที่พักอาศัย					
- อยู่ใกล้กับโรงงาน	3(8.8)	11(32.4)	8(23.5)	4(11.8)	26(76.5)
- ขึ้นอยู่กับราคาที่ดิน	-	1(2.9)	2(5.9)	-	3(8.8)
- อื่น ๆ (1)	-	-	5(14.7)	-	5(14.7)
รวม	3(8.8)	12(35.3)	15(44.1)	4(11.8)	34(100.0)
4. แหล่งเงินทุนก่อสร้าง					
- ใช้เงินลงทุนของโรงงานเอง	-	3(8.8)	1(2.9)	-	4(11.5)
- กู้ยืมเงินลงทุนจากสถาบันการเงิน	2(5.9)	4(11.8)	5(14.7)	-	11(32.4)
- ใช้เงินของโรงงานบางส่วนและกู้ยืมจาก สถาบันการเงินบางส่วน	1(2.9)	4(11.8)	5(14.7)	4(11.8)	14(41.2)
- อื่น ๆ (2)	-	1(2.9)	4(11.8)	-	5(14.7)
รวม	3(8.8)	12(35.3)	15(44.1)	4(11.8)	34(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ (1) ได้แก่ อยู่ใกล้กับโรงงานและราคาที่ดินไม่แพง อยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน และอยู่ห่างจากโรงงานพอสมควร
แต่มีรถโดยสารผ่าน

: อื่น ๆ (2) ได้แก่ แล้วแต่สภาพคล่องทางการเงินของบริษัท และขึ้นอยู่กับนโยบายของเจ้าของโรงงาน

ทางด้านสวัสดิการเงินกู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ที่มีการจัดสวัสดิการเงินกู้ มีเพียง 13 โรงงานเท่านั้น และเฉพาะกลุ่มที่มีการจัดสวัสดิการเงินกู้นั้น กลุ่มโรงงานที่ปัจจุบันมีการจัดที่พักให้แรงงานส่วนใหญ่ ดำเนินการจัดสวัสดิการให้พนักงานกู้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผ่านบริษัทโดยเสียดอกเบี้ยต่ำ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีที่พักให้แรงงาน จัดสวัสดิการเงินกู้โดยวิธีให้กู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ และให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผ่านบริษัทโดยเสียดอกเบี้ยต่ำ คิดเป็นร้อยละ 2.9 และ 2.9 ตามลำดับ

โรงงานของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ไม่มีการจัดสวัสดิการเงินกู้ซึ่งมีจำนวนมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 62.9 นั้น ทั้งกลุ่มที่โรงงานจัดที่พักให้แรงงาน และ กลุ่มที่โรงงานไม่มีที่พักให้แรงงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่มีสวัสดิการเงินกู้ ตรงกัน คือ ไม่มีความจำเป็นหรือยังไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 11.4 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีสวัสดิการเงินกู้ และสถานะปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้แรงงาน

สวัสดิการเงินกู้	สถานะปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้แรงงาน		รวม
	จัด	ไม่ได้จัด	
มี โดย			
1. ให้อำนาจเงินจากกองทุนเงินสะสม หรือกองทุนเงินสำรองเลี้ยงชีพ	2(5.7)	-	2(5.7)
2. ให้อำนาจเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ของลูกจ้างแรงงาน	2(5.7)	1(2.9)	3(8.6)
3. ให้อำนาจธนาคารอาคารสงเคราะห์โดยผ่านบริษัทในอัตราดอกเบี้ยต่ำ	7(20.0)	1(2.9)	8(22.9)
ไม่มี เพราะ			
1. ลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่อยู่ใกล้โรงงานหรือแหล่งงาน	1(2.9)	3(8.6)	4(11.4)
2. ไม่มีความจำเป็น หรือยังไม่มีความพร้อม	8(22.9)	4(11.4)	12(34.3)
3. อื่น ๆ	3(8.6)	3(8.6)	6(17.1)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ คอทั้งข้อ 1 และ 2 จัดที่พักอาศัยให้ลูกจ้างอยู่แล้ว และมีสวัสดิการอื่น ๆ มากอยู่แล้ว

ทางด้านกองทุนเงินสะสมหรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พบว่า โรงงานของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดกองทุนเงินสะสม คิดเป็นร้อยละ 68.6 และในกลุ่มที่มีการจัดกองทุนเงินสะสมให้แรงงานทั้งกลุ่มโรงงานที่มีที่พักและไม่มีการพักให้แรงงาน ส่วนใหญ่นำเงินสะสมนี้ ไปใช้เพื่อจัดจ่ายเป็นเงินสะสมเมื่อลูกจ้างแรงงานทำงานถึงอายุงานที่กำหนด หรือ ปลดเกษียณหรือลาออกจากงาน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 14.3 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างโรงงานที่ยังไม่มีการจัดกองทุนสะสม ซึ่งมีจำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.4 นั้น ในอนาคต คิดว่าจะมีการจัดกองทุนสะสมทุกโรงงาน โดยที่ทั้งกลุ่มโรงงานที่มีการจัดที่พักและไม่มีการจัดที่พักให้แรงงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่จะจัดตั้งกองทุนสะสมว่า เพื่อจะจูงใจให้ลูกจ้างแรงงานไม่โยกย้ายงานบ่อย คิดเป็นร้อยละ 27.3 และ 27.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการ จำนวนตามการจัดกองทุนเงินสะสม และสภาวะปัจจุบัน เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้แรงงาน

การจัดกองทุนเงินสะสม	สภาวะปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้แรงงาน		รวม
	จัด	ไม่ได้จัด	
1. ไม่มีการจัดกองทุนเงินสะสม	6(17.1)	5(14.3)	11(31.4)
2. มีการจัดกองทุนเงินสะสม และนำไปใช้เพื่อ			
- จัดจ่ายเป็นเงินสะสมเมื่อลูกจ้างแรงงานทำงานถึงอายุงานที่กำหนดหรือปลดเกษียณหรือลาออกจากงาน	15(42.9)	5(14.3)	20(57.2)
- จัดเป็นกองทุนสำหรับลูกจ้างทั้งหมด	2(5.7)	2(5.7)	4(11.4)
รวม	23(65.7)	12(34.3)	35(100.0)
สำหรับโรงงานที่ยังไม่มีการจัดกองทุนเงินสะสมในอนาคตคิดว่า			
1. จะมี เพราะ			
- จัดจ่ายเป็นเงินสะสมให้ลูกจ้างแรงงานเมื่อถึงอายุงานที่กำหนดหรือปลดเกษียณ	2(18.2)	2(18.2)	4(36.4)
- เพื่อดึงใจให้ลูกจ้างแรงงานไม่โยกย้ายงานบ่อย	3(27.3)	3(27.3)	6(54.5)
- อื่น ๆ	1(9.1)	-	1(9.1)
2. ไม่มี	-	-	-
รวม	6(54.5)	5(45.5)	11(100.0)

สำหรับความคิดเห็นต่อการจัดสร้างที่อยู่อาศัยของแรงงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่ยังไม่มีการจัดที่พักให้แรงงานและคิดว่าในอนาคตจะจัดที่พักให้แรงงาน มีจำนวนเพียง 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ของจำนวนที่ยังไม่มีการจัด ซึ่งโรงงานนี้มีการจัดกองทุนเงินสะสมอยู่แล้ว และ เหตุผลที่คิดว่าจะจัดเป็น เพราะมีแรงงานจากต่างจังหวัดจำนวนมาก

สำหรับโรงงานที่ยังไม่มีการจัดที่พักให้แรงงานและในอนาคตก็ยังไม่คิดจะจัดให้ มีจำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 91.7 โดยโรงงานที่มีการจัดกองทุนเงินสะสมและยังไม่มีการจัดส่วนใหญ่ ให้เหตุผลของการไม่จัดว่าเป็นเพราะเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ โรงงานมีสวัสดิการรับส่งอยู่แล้ว มีสวัสดิการค่าเช่าบ้านให้ลูกจ้างอยู่แล้ว ยังไม่มีปัญหาเรื่องแรงงานขาดแคลน ปัจจุบันพนักงานยังไม่มีมากและส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีบ้านเช่าราคาไม่แพงและอยู่ใกล้โรงงานมากมาย เพียงพอกับความต้องการ และยังไม่สามารถระบุได้ในขณะนี้ คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 25.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 จำนวน (ร้อยละ) ของผู้ประกอบการในโรงงานที่ปัจจุบันไม่มีการจัดที่พักให้แรงงาน จำแนกตามความคิดเห็นต่อการจัดสร้างที่อยู่อาศัยของแรงงานในอนาคต และการจัดกองทุนเงินสะสม

ความคิดเห็นต่อการจัดสร้างที่อยู่อาศัยของแรงงานในอนาคต	การจัดกองทุนเงินสะสม		รวม
	มี	ไม่มี	
คิดว่าจะจัด เพราะ			
1. เพื่อช่วยให้แรงงานประหยัดค่าใช้จ่าย และเป็นสวัสดิการ	-	-	-
2. โรงงานต้องอาศัยแรงงานจากต่างจังหวัดจำนวนมาก	1(8.3)	-	1(8.3)
3. โรงงานมีโครงการขยายกิจการ			
คิดว่าไม่จัด เพราะ			
1. ต้องลงทุนมาก และจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูง	-	2(16.7)	2(16.7)
2. โรงงานให้ค่าจ้างหรือเงินเดือนสูงอยู่แล้ว	2(16.7)	-	2(16.7)
3. อื่น ๆ	4(33.3)	3(25.0)	7(58.3)
รวม	7(58.3)	5(41.7)	12(100.0)

หมายเหตุ : อื่น ๆ ได้แก่ โรงงานมีสวัสดิการรับส่งอยู่แล้ว มีสวัสดิการค่าเช่าบ้านให้ลูกจ้าง ยังไม่มีปัญหาเรื่องแรงงานขาดแคลน ปัจจุบันพนักงานยังมีไม่มากและส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีบ้านเช่าราคาถูกและอยู่ใกล้โรงงานมากมายเพียงพอต่อความต้องการ และยังไม่สามารถระบุได้ในขณะนี้

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน

จากข้อมูลที่สรุปได้จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานและกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการจัดหาที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงาน ในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ดังต่อไปนี้

1. โรงงานลงทุนสร้างที่พักอาศัยเอง แล้วเรียกเก็บค่าเช่าจากลูกจ้างแรงงานที่ต้องการพักในอัตราที่เหมาะสมกับลักษณะที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมที่ถูกลักษณะ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ได้ตามมาตรฐานทั่วไปของที่อยู่อาศัย รวมทั้งจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้ด้วย ซึ่งโรงงานสามารถหาแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน แต่เนื่องจากการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย เป็นการลงทุนที่ไม่ได้ผลกำไรในรูปของตัวเงิน โรงงานจึงต้องแบกรับภาระในการชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ยเงินกู้ อย่างไรก็ตาม ค่าเช่าที่เรียกเก็บจากลูกจ้างแรงงานสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของโรงงานได้บางส่วน กรณีที่โรงงานไม่ต้องการกู้เงินจากสถาบันการเงิน แต่มีเงินลงทุนไม่พอเพียง ก็อาจจะรวมตัวกับโรงงานในกลุ่มเดียวกัน หรือต่างกลุ่มที่ต้องการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยเหมือนกันแล้วจัดสร้างแหล่งพักอาศัยรวมเป็นศูนย์กลางและจัดสรรห้องพักตามสัดส่วนเงินลงทุนของแต่ละฝ่าย

2. ในปัจจุบัน มีกลุ่มนักพัฒนาที่ดินที่ให้ความสนใจจัดทำโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย เนื่องจากเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มาก โรงงานสามารถติดต่อร่วมลงทุนกับนักพัฒนาที่ดินกลุ่มนี้ หรือขอให้จัดสร้างที่พักอาศัย แล้วจัดส่วนลดพิเศษหรือสิทธิพิเศษให้กับโรงงานที่ซื้อเช่าทั้งวันหรือทั้งอาคารซึ่งจะช่วยทำให้โรงงานไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ รวมทั้งไม่ต้องลงทุนเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยส่วนกลางต่าง ๆ ขณะเดียวกันโรงงานสามารถนำเงินค่าเช่าที่เรียกเก็บจากลูกจ้างแรงงานมาส่งทบกับเงินที่ต้องผ่อนชำระกับสถาบันการเงินในกรณีที่โรงงานไม่ได้ซื้อด้วยเงินสด

3. จากการสำรวจในพื้นที่ศึกษา พบว่ามีเอกชนซึ่งปลูกสร้างที่พักอาศัยให้โรงงานเช่า และยังมีที่ดินเหลืออยู่ หรือมีที่ดินแปลงอื่นอีกได้ติดต่อกับโรงงานและยื่นข้อเสนอที่จะสร้างที่พักอาศัยให้เช่าเพิ่มขึ้นอีกตามที่โรงงานต้องการ ถ้าโรงงานตกลงทำสัญญาเช่าระยะยาว (5-10 ปี) แนวทางนักความเป็นไปได้สูงมาก เนื่องจากโรงงานไม่ต้องลงทุนเอง และสามารถตั้งเงื่อนไขให้เอกชนที่เป็นเจ้าของที่พักอาศัยให้เช่า จัดสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกลงที่สุด และมีระบบรักษาความปลอดภัยตามสมควร โดยโรงงานอาจจะให้ลูกจ้างแรงงานจ่ายค่าเช่าทั้งหมดเอง หรือโรงงานรับภาระบางส่วนก็ได้ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงงาน

4. โรงงานที่มีลูกจ้างแรงงานจำนวนมาก อาจพิจารณาจัดทำโครงการบ้านจัดสรร ราคาถูกขายให้กับพนักงาน โดยสามารถขอรับการส่งเสริมลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่งมีนโยบายส่งเสริมให้เอกชนจัดทำโครงการบ้านจัดสรรสำหรับผู้มีรายได้น้อยอยู่แล้ว โดยผู้ประกอบการจะได้สิทธิประโยชน์หลายประการ เช่น ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น ในกรณีที่หมู่บ้านหลงเหลืออยู่ก็สามารถขายให้กับผู้มีรายได้น้อยโดยทั่วไป หรือเปิดให้ลูกจ้างแรงงานที่ขาดอำนาจในการซื้อเช่าอยู่อาศัยแทน สำหรับโรงงานที่มีสวัสดิการเงินกู้ เช่น เงินกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ของพนักงาน และ จัดให้กัญชาคารอาคารสงเคราะห์ โดยผ่านบริษัทในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น สามารถจัดสวัสดิการเงินกู้ดังกล่าวให้ลูกจ้างแรงงานกู้ซื้อบ้านในโครงการได้ ส่วนโรงงานที่มีกองทุนเงินสะสมหรือกองทุนเงินสำรองเลี้ยงชีพ สามารถให้สิทธิพิเศษแก่ลูกจ้างแรงงานที่ทำงานครบตามอายุเกณฑ์ที่กองทุนฯ กำหนดไว้ เบิกถอนเงินล่วงหน้าจากกองทุนฯ มาเป็นค่าค้ำประกันที่อยู่อาศัยหรือเช่าซื้อระยะยาวในลักษณะซื้อผ่อนแบบไม่มีเงินค้ำประกันสำหรับที่อยู่อาศัยหลังแรก

แนวทางในการจัดที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชนทั้ง 4 แนวทางดังกล่าว เป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ ซึ่งยังขาดรายละเอียดในเรื่องขั้นตอน วิธีการ และความเป็นไปได้ในการลงทุนหรือในการดำเนินการ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเลือกใช้แนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้อง กับสถานการณ์ทางการเงินและทางด้านแรงงานของตนเอง